

DIREKTIVER

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV (EU) 2018/843

af 30. maj 2018

om ændring af direktiv (EU) 2015/849 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme og om ændring af direktiv 2009/138/EF og 2013/36/EU

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 114,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 ⁽⁴⁾ er den vigtigste retsakt i forebyggelsen af, at Unionens finansielle system bruges til hvidvask af penge og finansiering af terrorisme. Nævnte direktiv, hvis frist for gennemførelse var den 26. juni 2017, opstiller en effektiv og samlet retlig ramme for medlemsstaternes bekæmpelse af indsamling af midler eller formuegoder til terrorformål med henblik på at identificere, forstå og mindske risiciene vedrørende hvidvask af penge og finansiering af terrorisme.
- (2) Den senere tids terrorangreb har kastet lys over nye tendenser, navnlig hvad angår den måde terrorgrupper finansierer og udfører deres aktioner. Visse moderne teknologitjenester bliver stadig mere populære som alternative finansielle systemer, mens de fortsat falder uden for EU-retten eller undtages fra retlige krav, hvilket muligvis ikke længere kan retfærdiggøres. For at holde trit med de nye tendenser bør der træffes yderligere foranstaltninger til at sikre øget gennemsigtighed i finansielle transaktioner, i selskaber og i andre juridiske enheder samt i truste og juridiske arrangementer, der har strukturer eller funktioner, der ligner truste (»lignende juridiske arrangementer«) med henblik på at forbedre den eksisterende forebyggende ramme og mere effektivt at bekæmpe finansiering af terrorisme. Det er vigtigt at bemærke, at de foranstaltninger, der træffes, bør stå i et rimeligt forhold til risiciene.
- (3) De Forenede Nationer (FN), Interpol og Europol har rapporteret om stigende konvergens mellem organiseret kriminalitet og terrorisme. Sammenhængen mellem organiseret kriminalitet og terrorisme og forbindelserne mellem grupper af kriminelle og terroristgrupper udgør en stigende sikkerhedsrisiko for Unionen. At bekæmpe anvendelsen af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme udgør en integreret del af enhver strategi for imødegåelse af denne trussel.

⁽¹⁾ EUT C 459 af 9.12.2016, s. 3.

⁽²⁾ EUT C 34 af 2.2.2017, s. 121.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets holdning af 19.4.2018 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 14.5.2018.

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF (EUT L 141 af 5.6.2015, s. 73).

- (4) Selv om der i de seneste år i medlemsstaterne er sket betydelige forbedringer med hensyn til vedtagelsen og gennemførelsen af Den Finansielle Aktionsgruppes (the Financial Action Task Force (FATF)) standarder og med hensyn til tilslutningen til Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udviklings (OECD) arbejde for gennemsigtighed, er det tydeligvis nødvendigt yderligere at øge den overordnede gennemsigtighed på det økonomiske og finansielle område i Unionen. Forebyggelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme kan kun være effektiv, hvis omgivelserne er ugunstige for kriminelle, der søger ly for deres finanser gennem uigennemsigtige strukturer. Unionens finansielle systems integritet er afhængig af gennemsigtigheden af selskaber og andre juridiske enheder og lignende juridiske arrangementer. Dette direktiv har til formål ikke kun at afdække og efterforske hvidvask af penge, men også at forhindre, at det forekommer. Øget gennemsigtighed kan være et effektivt afskrækkende middel.
- (5) Samtidig med at målene i direktiv (EU) 2015/849 bør forfølges, og alle ændringer heraf bør være i overensstemmelse med Unionens igangværende indsats inden for bekæmpelse af terrorisme og af finansiering af terrorisme, bør sådanne ændringer samtidig tage behørigt hensyn til den grundlæggende ret til beskyttelse af personoplysninger og til overholdelsen og anvendelsen af proportionalitetsprincippet. I Kommissionens meddelelse til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget med titlen »Den europæiske dagsorden for sikkerhed« anføres det, at der er behov for at tackle finansiering af terrorisme på en mere effektiv og omfattende måde, og det fremhæves, at infiltrering af de finansielle markeder muliggør finansiering af terrorisme. I Det Europæiske Råds konklusioner af 17.-18. december 2015 understregedes ligeledes behovet for hurtigt at træffe yderligere foranstaltninger mod finansiering af terrorisme inden for alle områder.
- (6) Kommissionens meddelelse til Europa-Parlamentet og til Rådet med titlen »Handlingsplan med henblik på at styrke bekæmpelsen af finansiering af terrorisme« understreger behovet for at tilpasse sig nye trusler og for at ændre direktiv (EU) 2015/849 i overensstemmelse hermed.
- (7) EU-foranstaltningerne bør også afspejle den udvikling, der sker på internationalt plan, og de forpligtelser, der indgås der, på en korrekt måde. Derfor bør FN's Sikkerhedsråds resolution (UNSCR) 2195 (2014) om trusler mod den internationale fred og sikkerhed og UNSCR 2199 (2015) og 2253 (2015) om trusler mod den internationale fred og sikkerhed som følge af terrorhandlinger tages i betragtning. Disse UNSCR'er vedrører henholdsvis forbindelserne mellem terrorisme og grænseoverskridende organiseret kriminalitet, forhindring af terrorgrupper i at få adgang til internationale finansieringsinstitutter og udvidelse af sanktionsrammen til at omfatte Islamisk Stat i Irak og Levanten.
- (8) Udbydere af valutaveksling mellem virtuelle valutaer og fiatvalutaer (dvs. et lands mønter og sedler, der har status af lovlige betalingsmidler, og elektroniske penge, accepteret som omsætningsmiddel i det udstedende land) samt udbydere af virtuelle tegnebøger er ikke forpligtede i henhold til EU-retten til at identificere mistænkelige aktiviteter. Derfor kan terrorgrupper være i stand til at overføre penge til Unionens finansielle system eller inden for netværk for virtuelle valutaer ved at hemmeligholde overførsler eller drage fordel af en vis anonymitet på sådanne platforme. Det er derfor afgørende at udvide anvendelsesområdet for direktiv (EU) 2015/849, så det også omfatter udbydere af valutaveksling mellem virtuelle valutaer og fiatvalutaer samt udbydere af virtuelle tegnebøger. Med henblik på at bekæmpe hvidvask af penge og finansiering af terrorisme bør de kompetente myndigheder gennem forpligtede enheder være i stand til at overvåge anvendelsen af virtuelle valutaer. Sådant overvågning vil give en velafbalanceret og forholdsmæssig tilgang, der værner om de tekniske fremskridt og den høje grad af gennemsigtighed, der er opnået inden for alternativ finansiering og socialt iværksætterier.
- (9) Den anonymitet, som er forbundet med virtuelle valutaer, gør det muligt at misbruge sådanne i kriminelt øjemed. Det vil ikke fuldstændigt løse det problem med anonymitet, som knytter sig til transaktioner i virtuelle valutaer, at inkludere udbydere af valutaveksling mellem virtuelle valutaer og fiatvalutaer og udbydere af virtuelle tegnebøger, eftersom en stor del af det virtuelle valutamiljø vil forblive anonymt, fordi brugerne også har mulighed for at foretage transaktioner uden om sådanne udbydere. For at imødegå de risici, der er forbundet med anonymitet, bør de nationale finansielle efterretningseenheder (FIU'er) være i stand til at indhente oplysninger, som gør det muligt for dem at forbinde adresser vedrørende virtuelle valutaer med indehaveren af den virtuelle valuta. Desuden bør muligheden for at tillade brugere på frivillig basis at fremsætte en egenerklæring over for udpegede myndigheder undersøges nærmere.

- (10) Virtuelle valutaer bør ikke forveksles med elektroniske penge som defineret i artikel 2, nr. 2), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/110/EF ⁽¹⁾, med det bredere begreb »midler« som defineret i artikel 4, nr. 25), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/2366 ⁽²⁾, eller med pengeværdi lagret i instrumenter, der er undtaget som anført i artikel 3, litra k) og l), i direktiv (EU) 2015/2366, eller med in-game-valutaer, der udelukkende kan anvendes inden for et specifikt spillemiljø. Selv om virtuelle valutaer ofte kan anvendes som et betalingsmiddel, kan de også anvendes til andre formål og finde bredere anvendelser, f.eks. som vekslingsmidler, til investeringsformål, som værdilagringsprodukter eller til brug i onlinekasinoer. Formålet med nærværende direktiv er at dække alle anvendelsesmuligheder for virtuelle valutaer.
- (11) Lokale valutaer, også kendt som supplerende valutaer, som anvendes i meget begrænsede netværk, f.eks. en by eller region, og af et begrænset antal brugere, bør ikke betragtes som værende virtuelle valutaer.
- (12) Forretningsforbindelser eller transaktioner, der involverer højrisikotredjelande, bør begrænses, når der identificeres væsentlige svagheder i ordningen for bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme i det pågældende tredjeland, medmindre der træffes passende yderligere afhjælpende foranstaltninger eller modforanstaltninger. I forbindelse med sådanne højrisikosager og sådanne forretningsforbindelser eller transaktioner bør medlemsstaterne pålægge forpligtede enheder at gennemføre skærpede kundekendingsprocedurer for at styre og begrænse disse risici. Derfor beslutter den enkelte medlemsstat på nationalt plan, hvilken type skærpede kundekendingsprocedurer, der skal gennemføres med hensyn til højrisikotredjelande. Medlemsstaternes forskellige tilgange skaber svage punkter i forvaltningen af forretningsforbindelser med højrisikotredjelande, som Kommissionen har identificeret. Det er vigtigt at forbedre effektiviteten af den liste over højrisikotredjelande, som Kommissionen har opstillet, ved at sørge for en harmoniseret behandling af de pågældende lande på EU-plan. Denne harmoniserede tilgang bør primært fokusere på skærpede kundekendingsprocedurer, når sådanne foranstaltninger ikke allerede er påkrævet i henhold til national ret. I overensstemmelse med internationale forpligtelser bør medlemsstaterne have mulighed for at kræve, at forpligtede enheder i givet fald træffer yderligere afhjælpende foranstaltninger som supplement til de skærpede kundekendingsprocedurer i overensstemmelse med en risikobaseret tilgang og under hensyntagen til de specifikke omstændigheder i forretningsforhold eller transaktioner. Internationale organisationer og standardsættere med kompetence inden for forebyggelse af hvidvask af penge og bekæmpelse af finansiering af terrorisme kan opfordre til, at der anvendes passende modforanstaltninger for at beskytte det internationale finansielle system mod vedvarende og betydelige risici vedrørende hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, som hidrører fra visse lande. Medlemsstaterne bør endvidere kræve, at forpligtede enheder træffer supplerende afhjælpende foranstaltninger over for højrisikotredjelande, som Kommissionen har identificeret, ved at tage hensyn til opfordringer til at træffe modforanstaltninger og anbefalinger fra eksempelvis FATF og forpligtelser i henhold til internationale aftaler.
- (13) I lyset af at de trusler og den sårbarhed, som hvidvask af penge og finansiering af terrorisme medfører, til stadighed ændrer sig, bør Unionen anlægge en integreret tilgang i forbindelse med, om de nationale ordninger for bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme overholder kravene på EU-plan, ved at tage hensyn til en effektivitetsvurdering af de pågældende nationale ordninger. Med henblik på at overvåge, at EU-kravene indarbejdes korrekt i nationale ordninger for bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, at disse krav reelt gennemføres, og at det lykkes med disse krav at opnå en effektivt forbyggende ramme, bør Kommissionen basere sin vurdering på de nationale ordninger for bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, uden at dette bør berøre vurderinger, der gennemføres af internationale organisationer og standardsættere med kompetence inden for forebyggelse af hvidvask af penge og bekæmpelse af finansiering af terrorisme, f.eks. FATF eller Ekspertkomitéen for Evaluering af Foranstaltninger til Bekæmpelse af hvidvask af Penge og Finansiering af Terrorismen.
- (14) Generelle forudbetalte kort har lovlige anvendelsesformål og udgør et instrument, der bidrager til social og finansiel inklusion. Anonyme forudbetalte kort er imidlertid lette at anvende til finansiering af terrorangreb og terrorlogistik. Derfor er det afgørende at afskære terrorister fra denne form for finansiering af deres aktioner ved yderligere at sænke de grænser og maksimumbeløb, under hvilke forpligtede enheder har lov at undlade at gennemføre visse kundekendingsprocedurer i medfør af direktiv (EU) 2015/849. Det er derfor afgørende at sænke de nuværende

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/110/EF af 16. september 2009 om adgang til at optage og udøve virksomhed som udsteder af elektroniske penge og tilsyn med en sådan virksomhed, ændring af direktiv 2005/60/EF og 2006/48/EF og ophævelse af direktiv 2000/46/EF (EUT L 267 af 10.10.2009, s. 7).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/2366 af 25. november 2015 om betalingstjenester i det indre marked, og om ændring af direktiv 2002/65/EF, 2009/110/EF og 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 1093/2010 og om ophævelse af direktiv 2007/64/EF (EUT L 337 af 23.12.2015, s. 35).

grænser for generelle anonyme forudbetalte kort og at identificere kunden i forbindelse med fjernbetalingstransaktioner, når transaktionsbeløbet overstiger 50 EUR, samtidig med at der tages behørigt hensyn til forbrugernes behov for at anvende generelle forudbetalte instrumenter og til, at brugen af sådanne instrumenter til at fremme social og finansiel inklusion ikke hindres.

- (15) Brugen af anonyme forudbetalte kort udstedt i Unionen er i alt væsentligt begrænset til Unionens område, men det er ikke altid tilfældet med tilsvarende kort udstedt i tredjelande. Derfor er det vigtigt at sikre, at anonyme forudbetalte kort udstedt uden for Unionen kun kan anvendes i Unionen, hvis de kan anses for at opfylde krav svarende til kravene i EU-retten. Denne bestemmelse bør vedtages under fuld overholdelse af Unionens internationale handelsforpligtelser, navnlig bestemmelserne i den almindelige overenskomst om handel med tjenesteydelser.
- (16) FIU'er spiller en vigtig rolle med hensyn til at identificere terrornetværks finansielle transaktioner, navnlig de grænseoverskridende, og med hensyn til at opdage deres finansielle støtter. Finansielle efterretninger kan være af afgørende betydning for afdækning af aktiviteter, der letter terrorhandlinger og terrororganisationers netværk og systemer. På grund af manglende forskriftsmæssige internationale standarder er der fortsat betydelige forskelle på, hvilke opgaver, kompetencer og beføjelser FIU'er er tillagt. Medlemsstaterne bør bestræbe sig på at sikre en mere effektiv og koordineret tilgang til håndtering af finansielle efterforskninger i forbindelse med terrorisme, herunder efterforskninger der vedrører misbrug af virtuelle valutaer. De nuværende forskelle bør dog ikke påvirke den enkelte FIU's virksomhed, navnlig dens evne til at udarbejde præventive analyser til støtte for alle myndigheder med ansvar for efterretning, efterforskning og retlige anliggender samt internationalt samarbejde. FIU'er bør i forbindelse med udøvelsen af deres opgaver have adgang til oplysninger og være i stand til at udveksle dem uhindret, herunder gennem passende samarbejde med retshåndhævende myndigheder. I alle tilfælde af mistanke om kriminalitet, og navnlig i tilfælde, der involverer finansiering af terrorisme, bør informationsstrømmene være direkte, hurtige og uden unødigt forsinkelse. Derfor er det afgørende at øge FIU'ernes effektivitet yderligere ved at bringe klarhed over deres beføjelser og samarbejdet mellem dem.
- (17) FIU'er bør fra alle forpligtede enheder kunne indhente alle nødvendige oplysninger af relevans for deres opgaver. Uhindret adgang for dem til oplysninger er afgørende for at sikre, at pengestrømme kan spores behørigt, og at ulovlige netværk og strømme opdages på et tidligt stadium. FIU'ernes behov for at indhente yderligere oplysninger fra forpligtede enheder på grundlag af en mistanke om hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, kan være udløst af en forudgående indberetning til FIU'en af en mistænkelig transaktion, men kan også udløses af andre mekanismer, f.eks. FIU'ens egen undersøgelse, efterretninger fra kompetente myndigheder eller oplysninger fra en anden FIU. FIU'er bør derfor som led i deres opgaver kunne indhente oplysninger fra enhver forpligtet enhed, også uden en forudgående indberetning. Dette omfatter ikke vilkårlige oplysningsanmodninger til de forpligtede enheder inden for rammerne af FIU'ens analyse, men kun anmodninger om oplysninger baseret på tilstrækkeligt veldefinerede betingelser. En FIU bør også kunne indhente sådanne oplysninger på anmodning af en anden FIU i Unionen og kunne udveksle oplysningerne med den anmodende FIU.
- (18) Formålet med FIU'en er at indsamle og analysere de oplysninger, den modtager, med henblik på at påvise forbindelser mellem mistænkelige transaktioner og underliggende kriminelle aktiviteter for at forebygge og bekæmpe hvidvask af penge og finansiering af terrorisme og at videreformidle analyseresultaterne sammen med supplerende oplysninger til de kompetente myndigheder, når der er begrundet mistanke om hvidvask af penge, hertil knyttede underliggende forbrydelser eller finansiering af terrorisme. En FIU bør ikke afholde sig fra eller nægte at udveksle oplysninger med en anden FIU, hverken spontant eller efter anmodning, på grundlag af f.eks. manglende identifikation af en tilknyttet underliggende forbrydelse, særlige bestemmelser i national strafferet og forskelle i definitionerne af tilknyttede underliggende forbrydelser eller manglende henvisning til bestemte tilknyttede underliggende forbrydelser. En FIU bør ligeledes give sit forudgående samtykke til en anden FIU til at fremsende oplysningerne til de kompetente myndigheder uanset typen af eventuelle tilknyttede underliggende forbrydelser med henblik på at gøre det muligt at gennemføre formidlingsfunktionen på en effektiv måde. FIU'erne har rapporteret, at de forskelle i de nationale definitioner af visse underliggende forbrydelser, såsom skatteforbrydelser, der ikke er harmoniseret i EU-retten, har ført til vanskeligheder i forbindelse med udvekslingen af oplysninger. Sådanne forskelle bør ikke hindre den gensidige udveksling, formidlingen til kompetente myndigheder og anvendelsen af disse oplysninger som defineret i dette direktiv. FIU'er bør hurtigt, konstruktivt og effektivt sikre det bredest mulige internationale samarbejde med tredjelandes FIU'er i relation til hvidvask af penge, tilknyttede underliggende forbrydelser og finansiering af terrorisme i overensstemmelse med anbefalingerne fra FATF og Egmontprincipperne for udveksling af oplysninger mellem finansielle efterretningsenheder.

- (19) Oplysninger af tilsynsmæssig karakter i relation til kredit- og finansieringsinstitutter, såsom oplysninger om bestyrelsesmedlemmers og aktionærers egnethed og hæderlighed, om de interne kontrolmekanismer, om forvaltningen eller compliance- og risikostyringen er ofte en nødvendig forudsætning for at kunne foretage et passende tilsyn vedrørende bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme med sådanne institutter. Tilsvarende er oplysninger vedrørende bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme også vigtige for det finansielle tilsyn med sådanne institutter. Derfor bør udvekslingen af fortrolige oplysninger og samarbejde mellem kompetente myndigheder for bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, der fører tilsyn med kredit- og finansieringsinstitutterne, og finansielle tilsynsmyndigheder ikke hæmmes af juridisk usikkerhed, der kan opstå som følge af mangel på udtrykkelige bestemmelser på området. En præcisering af den retlige ramme er endnu mere vigtig, da den finansielle tilsynsopgave i en række tilfælde er blevet pålagt myndigheder, der ikke fører tilsyn med bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, såsom Den Europæiske Centralbank (ECB).
- (20) Når FIU'er og andre kompetente myndigheders adgang til oplysninger om indehavere af navnlig anonyme bankkonti, betalingskonti og deponeringsboks forsinkes, vanskeliggør det opdagelsen af overførsler af midler med forbindelse til terrorisme. Nationale data, som muliggør identifikation af bankkonti og betalingskonti og deponeringsbokse tilhørende enkeltpersoner, er fragmenterede, og FIU'er og andre kompetente myndigheder har derfor ikke rettidig adgang til dem. Derfor er det afgørende at oprette centrale automatiske mekanismer, f.eks. et register eller system for dataudtræk, i alle medlemsstater som et effektivt middel til at skaffe rettidig adgang til identitetsoplysninger om bankkonto- og betalingskontohavere og deponeringsbokse, deres mellemmand, og de reelle ejere. Ved anvendelsen af bestemmelserne om adgang er det hensigtsmæssigt at anvende allerede eksisterende mekanismer, forudsat at de nationale FIU'er kan få hurtig og ufiltreret adgang til de oplysninger, de anmoder om. Medlemsstaterne bør overveje at tilføre sådanne mekanismer andre oplysninger, som anses for at være nødvendige og forholdsmæssige, for at sikre en mere effektiv begrænsning af risici vedrørende hvidvask af penge og finansiering af terrorisme. Der bør sikres fuld fortrolighed med hensyn til anmodninger og de hermed forbundne oplysninger af FIU'er og andre kompetente myndigheder, som ikke er ansvarlige for retsforfølgning.
- (21) Af hensyn til privatlivets fred og beskyttelsen af personoplysninger bør det minimum af oplysninger, der er nødvendige for at kunne gennemføre efterforskning af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, lagres i centrale automatiske mekanismer for banker og betalingskonti, såsom registre eller systemer for dataudtræk. Det bør være muligt for medlemsstaterne at fastsætte, hvilke data det er hensigtsmæssigt og rimeligt at indsamle, under hensyntagen til de eksisterende systemer og retlige traditioner, der muliggør en meningsfuld identifikation af de reelle ejere. Når medlemsstaterne gennemfører bestemmelser vedrørende disse mekanismer, bør de fastsætte opbevaringsperioder svarende til perioden for opbevaring af den dokumentation og de oplysninger, der er indhentet inden for rammerne af kundekendingsprocedurer. Det bør være muligt for medlemsstaterne at forlænge opbevaringsperioden ved lov, uden at dette kræver, at der træffes afgørelse herom fra sag til sag. Opbevaringsperioden bør højst kunne forlænges med yderligere fem år. Denne periode bør ikke berøre national ret, som fastsætter andre krav til datalagring, og som tillader, at der træffes afgørelse herom fra sag til sag med henblik på at lette strafferetlige eller administrative procedurer. Adgang til disse mekanismer bør kun gives, i det omfang det er nødvendigt («need-to-know»).
- (22) Præcis identifikation og kontrol af oplysninger om fysiske og juridiske personer er afgørende for at bekæmpe hvidvask af penge og finansiering af terrorisme. Den seneste teknologiske udvikling inden for digitalisering af transaktioner og betalinger muliggør sikker fjernidentifikation eller elektronisk identifikation. Der bør tages hensyn til disse identifikationsmidler, jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 910/2014⁽¹⁾, særlig med hensyn til anmeldte elektroniske identifikationsordninger og måder, hvorpå der sikres grænseoverskridende retlig anerkendelse, og som indeholder værktøjer på højt niveau samt fastsætter benchmarks, som identifikationsmetoderne på nationalt plan kan kontrolleres i forhold til. Derudover kan der tages højde for andre sikre fjernidentifikationsprocesser eller elektroniske identifikationsprocesser, som er reguleret, anerkendt, godkendt eller accepteret på nationalt plan af den kompetente nationale myndighed. Hvor det er relevant, bør der ligeledes i identifikationsprocessen tages højde for anerkendelsen af elektroniske dokumenter og tillidstjenester som fastsat i forordning (EU) nr. 910/2014. Der bør tages hensyn til princippet om teknologineutralitet ved anvendelsen af dette direktiv.

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 910/2014 af 23. juli 2014 om elektronisk identifikation og tillidstjenester til brug for elektroniske transaktioner på det indre marked og om ophævelse af direktiv 1999/93/EF (EUT L 257 af 28.8.2014, s. 73).

- (23) Med henblik på at identificere politisk udsatte personer i Unionen bør medlemsstaterne udarbejde lister, som angiver de specifikke funktioner, der i henhold til nationale love og administrative bestemmelser udgør højerestående offentlige hverv. Medlemsstaterne bør anmode hver international organisation, der er akkrediteret på deres område, om at udarbejde og ajourføre en liste over højerestående offentlige hverv inden for den pågældende internationale organisation.
- (24) Fremgangsmåden ved kontrol af eksisterende kunder inden for de nuværende rammer er risikobaseret. På grund af den højere risiko for hvidvask af penge, finansiering af terrorisme og tilknyttede underliggende forbrydelser i forbindelse med visse mellemliggende strukturer gør denne fremgangsmåde det måske ikke muligt at opdage og vurdere risici rettidigt. Derfor er det vigtigt at sikre, at visse klart angivne kategorier af eksisterende kunder også overvåges regelmæssigt.
- (25) Medlemsstaterne er på nuværende tidspunkt forpligtede til at sikre, at selskaber og andre juridiske enheder, som er etableret på deres område, indhenter og opbevarer passende, nøjagtige og aktuelle oplysninger om deres reelle ejerskab. Nøjagtige og opdaterede oplysninger om den reelle ejer er af afgørende betydning for at kunne spore kriminelle, som ellers kan skjule deres identitet bag selskabsstrukturer. Det globalt forbundne finansielle system gør det muligt at skjule midler og flytte dem rundt i verden, og den mulighed har personer, der hvidvasker penge eller finansierer terrorisme, og andre kriminelle i stigende grad benyttet sig af.
- (26) Det bør afklares, hvilken specifik faktor der afgør, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for overvågningen og registreringen af oplysninger om reelt ejerskab af trustere og lignende juridiske arrangementer. På grund af forskelle i medlemsstaternes retssystemer er visse trustere og lignende juridiske arrangementer ikke overvåget eller registreret nogetsteds i Unionen. Oplysninger om reelt ejerskab af trustere og lignende juridiske arrangementer bør registreres, hvor forvalterne af trustere og personer, der varetager tilsvarende stillinger i lignende juridiske arrangementer, har hjemsted, eller hvor de har bopæl. Med henblik på at sikre effektiv overvågning og registrering af oplysninger om reelt ejerskab af trustere og lignende juridiske arrangementer er det også nødvendigt, at medlemsstaterne samarbejder med hinanden. En sammenkobling af medlemsstaternes registre over reelle ejere af trustere og lignende juridiske arrangementer vil gøre disse oplysninger tilgængelige, og vil også sikre, at flere registreringer af den samme trust og det samme lignende juridiske arrangement undgås i Unionen.
- (27) De regler, der finder anvendelse på trustere og lignende juridiske arrangementer for så vidt angår adgang til oplysninger om deres reelle ejere, bør være sammenlignelige med de tilsvarende regler, der finder anvendelse på selskaber og andre juridiske enheder. På grund af den brede vifte af typer af trustere, som findes i Unionen i dag, sammenholdt med en endnu større variation af lignende juridiske arrangementer, bør afgørelsen om, hvorvidt en trust eller et lignende juridisk arrangement er sammenlignelig med selskaber og andre juridiske enheder eller ej, træffes af medlemsstaterne. Formålet med national ret til gennemførelse af disse bestemmelser bør være at forhindre anvendelsen af trustere eller lignende juridiske arrangementer til hvidvask af penge, finansiering af terrorisme eller tilknyttede underliggende forbrydelser.
- (28) Med hensyn til de forskellige karakteristika ved trustere og lignende juridiske arrangementer bør medlemsstaterne være i stand til i henhold til national ret og i overensstemmelse med databeskyttelsesreglerne at fastlægge graden af gennemsigtighed med hensyn til trustere og lignende juridiske arrangementer, der ikke er sammenlignelige med selskaber og andre juridiske enheder. De dermed forbundne risici for hvidvask af penge og finansiering af terrorisme kan variere afhængigt af de særlige karakteristika ved typen af trusten eller det lignende juridiske arrangement, og forståelsen af disse risici kan udvikle sig over tid, f.eks. som et resultat af de nationale og supranationale risikovurderinger. Medlemsstaterne bør derfor have mulighed for at fastsætte bestemmelser om udvidet adgang til oplysninger om reelt ejerskab af trustere og lignende juridiske arrangementer, hvis sådan adgang udgør en nødvendig og forholdsmæssig foranstaltning med det legitime mål at forebygge anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme. Ved fastsættelsen af graden af gennemsigtighed for så vidt angår oplysninger om det reelle ejerskab af sådanne trustere eller lignende juridiske arrangementer bør medlemsstaterne tage behørigt hensyn til beskyttelsen af fysiske personers grundlæggende rettigheder, navnlig retten til privatlivets fred og beskyttelse af personoplysninger. Adgang til oplysninger om det reelle ejerskab af trustere og lignende juridiske arrangementer bør gives til enhver person, der kan godtgøre at have en legitim interesse. Adgang bør også gives til enhver person, der indgiver en skriftlig anmodning i relation til en trust eller et lignende juridisk arrangement, der råder over eller har bestemmende indflydelse i ethvert selskab eller enhver anden juridisk enhed etableret uden for Unionen, gennem direkte eller indirekte ejerskab, herunder via beholdninger af

ihændeleveraktier eller ved at udøve kontrol på anden vis. Kriterierne og betingelserne for at imødekomme anmodninger om adgang til oplysninger om reelt ejerskab af trustere og lignende juridiske arrangementer bør være tilstrækkelig præcise og i overensstemmelse med målene for dette direktiv. Det bør være muligt for medlemsstaterne at afvise en skriftlig anmodning, hvis der er begrundet mistanke om, at den skriftlige anmodning ikke er i overensstemmelse med dette direktivs formål.

- (29) Med henblik på at sikre retssikkerhed og lige vilkår er det af afgørende betydning, at det klart fastsættes, hvilke juridiske arrangementer i hele Unionen der som følge af deres funktioner eller struktur bør anses for at svare til trustere. De enkelte medlemsstater bør derfor pålægges at identificere de trustere, såfremt de er anerkendt efter national ret, og lignende juridiske arrangementer, der kan oprettes i henhold til den pågældende medlemsstats nationale lovgivningsramme eller sædvane, og som har en struktur eller funktion, der svarer til trustere, såsom muligheden for at adskille eller afbryde det juridiske ejerskab fra det reelle ejerskab af aktiver. Medlemsstaterne bør derefter underrette Kommissionen om de forskellige kategorier og beskrivelser af karakteristika samt navnene på, og hvor det er relevant, retsgrundlaget for disse trustere og lignende juridiske arrangementer med henblik på offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende*, således at det bliver muligt for andre medlemsstater at identificere disse. Der bør tages hensyn til, at trustere og lignende juridiske arrangementer kan have forskellige juridiske karakteristika i hele Unionen. Når de særlige karakteristika ved en trust eller et lignende juridisk arrangement med hensyn til struktur eller funktioner er sammenlignelige med de særlige karakteristika ved selskaber og andre juridiske enheder, ville offentlig adgang til oplysninger om reelt ejerskab bidrage til at bekæmpe misbrug af trustere og lignende juridiske arrangementer på samme måde, som den offentlige adgang kan bidrage til at forebygge misbrug af selskaber og andre juridiske enheder til hvidvask af penge og finansiering af terrorisme.
- (30) Offentlig adgang til oplysninger om reelt ejerskab giver civilsamfundet, herunder pressen eller civilsamfundsorganisationer, bedre mulighed for at kontrollere oplysninger, og bidrager til at bevare tilliden til integriteten i forretningstransaktioner og det finansielle system. En sådan adgang kan bidrage til at bekæmpe misbrug af selskaber og andre juridiske enheder og juridiske arrangementer til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, både ved at være til hjælp for efterforskningen og via indvirkningen på ry og omdømme, idet enhver, der overvejer at indgå i transaktioner, kan få kendskab til de reelle ejere. En sådan adgang fremmer også rettidig og effektiv tilgængelighed af oplysninger for finansieringsinstitutioner og myndigheder, herunder myndigheder i tredjelande, som er involveret i bekæmpelsen af sådanne lovovertrædelser. Adgangen til disse oplysninger ville også bidrage til efterforskninger om hvidvask af penge, tilknyttede underliggende forbrydelser og finansiering af terrorisme.
- (31) Investorers og den brede offentligheds tillid til de finansielle markeder afhænger i vid udstrækning af, om der findes præcise regler for offentliggørelse, som skaber gennemsigtighed vedrørende selskabers reelle ejerskab og kontrolstrukturer. Det gælder i særlig grad i selskabsledelsessystemer, som er kendetegnede ved koncentreret ejerskab, f.eks. det, der findes i Unionen. På den ene side kan store investorer med betydelige stemme- og pengestrømsrettigheder virke befordrende for langsigtet vækst og virksomhedens resultater. På den anden side kan reelle ejere, der takket være store stemmeandele har bestemmende indflydelse, have et incitament til at aflede selskabsaktiver og udnytte muligheder for personlig vinding på bekostning af minoritetsinvestorer. Den potentielle øgning af tilliden til de finansielle markeder bør betragtes som en positiv bivirkning og ikke som selve formålet med at øge gennemsigtigheden, som er at skabe et miljø, der er mindre tilbøjeligt til at blive anvendt til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme.
- (32) Investorers og den brede offentligheds tillid til de finansielle markeder afhænger i vid udstrækning af, om der findes præcise regler for offentliggørelse, som skaber gennemsigtighed vedrørende selskabers og andre juridiske enheders samt visse typer af trustere og lignende juridiske arrangementers reelle ejerskab og kontrolstrukturer. Medlemsstaterne bør derfor give adgang til oplysninger om reelt ejerskab på en tilstrækkelig sammenhængende og koordineret måde gennem fastlæggelse af klare regler for offentlig adgang, således at tredjeparter får mulighed for over alt i Unionen at fastslå, hvem der er de reelle ejere af selskaber og andre juridiske enheder samt af visse typer trustere og lignende juridiske arrangementer.
- (33) Derfor bør medlemsstaterne sikre adgang til oplysninger om selskaber og andre juridiske enheders reelle ejerskab på en tilstrækkelig sammenhængende og koordineret måde, gennem centrale registre over oplysninger om reelt ejerskab, med opstilling af klare regler for offentlighedens adgang, således at tredjeparter over alt i Unionen er i stand til at fastslå, hvem der er de reelle ejere af selskaber og andre juridiske enheder. Det er afgørende, at der også fastlægges en sammenhængende retlig ramme, der sikrer bedre adgang til oplysninger om det reelle ejerskab af trustere og lignende juridiske arrangementer, når de først er blevet registreret i Unionen. De regler, der finder anvendelse på trustere og lignende juridiske arrangementer for så vidt angår adgangen til oplysninger om deres reelle ejerskab, bør være sammenlignelige med de tilsvarende regler, der finder anvendelse på selskaber og andre juridiske enheder.

- (34) Under alle omstændigheder bør der såvel med hensyn til selskaber og andre juridiske enheder som med hensyn til truste og lignende juridiske arrangementer tilstræbes en rimelig balance, navnlig mellem på den ene side den generelle samfundsinteresse i forebyggelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme og på den anden side de registreredes grundlæggende rettigheder. De datasæt, der skal gøres offentligt tilgængelige, bør være afgrænsede, klart og udtømmende definerede og af generel art, så den potentielle skade for de reelle ejere minimeres. De oplysninger, der gøres offentligt tilgængelige, bør samtidig ikke adskille sig markant fra de data, som i dag indsamles. Med henblik på at begrænse indgrebet i retten til respekt for privatlivet i almindelighed og til beskyttelse af personoplysninger i særdeleshed bør de pågældende oplysninger primært vedrøre status for de reelle ejere af selskaber og andre juridiske enheder og af truste og lignende juridiske arrangementer og bør udelukkende vedrøre det økonomiske aktivitetsområde, hvor de reelle ejere er aktive. I tilfælde, hvor den øverste leder alene er blevet udpeget som den reelle ejer ex officio, og ikke som følge af ejerandele eller udøvelse af kontrol ved hjælp af andre midler, bør dette klart fremgå af registrene. Med hensyn til oplysninger om reelle ejere kan medlemsstaterne fastsætte bestemmelser om, at oplysninger om statsborgerskab skal indgå i det centrale register, navnlig for reelle ejere, der ikke har statsborgerskab i den pågældende medlemsstat. Med henblik på at lette procedurene, og eftersom langt størstedelen af de reelle ejere vil være statsborgere i den stat, som fører det centrale register, kan medlemsstaterne antage, at den reelle ejer er statsborger i den pågældende stat, medmindre andet er anført.
- (35) Den øgede offentlige kontrol vil bidrage til at forebygge misbrug af juridiske enheder og juridiske arrangementer, herunder skatteundgåelse. Derfor er det afgørende, at oplysninger om reelt ejerskab fortsat er tilgængelige gennem de nationale registre og gennem registersammenkoblingssystemet i mindst fem år efter, at grundene til registrering af oplysninger om det reelle ejerskab af trusten eller det lignende juridiske arrangement er ophørt med at eksistere. Medlemsstaterne bør dog ved lov kunne fastsætte bestemmelser om behandling af oplysninger om reelt ejerskab, herunder af personoplysninger, til andre formål, hvis en sådan behandling opfylder et formål i samfundets interesse og udgør en i et demokratisk samfund nødvendig foranstaltning, der står i rimeligt forhold til det legitime mål, der forfølges.
- (36) Desuden bør det være muligt for medlemsstaterne med henblik på en velafbalanceret og forholdsmæssig tilgang og for at garantere retten til respekt for privatlivet og til beskyttelse af personoplysninger under ekstraordinære omstændigheder at tillade undtagelser fra kravet om offentliggørelse gennem registrene af oplysninger om reelt ejerskab og fra retten til adgang til sådanne oplysninger, hvis oplysningerne ville udsætte den reelle ejer for en uforholdsmæssigt stor risiko for svig, bortførelse, pengeafpresning, andre former for afpresning, chikane, vold eller intimidering. Medlemsstaterne bør også have mulighed for at kræve onlineregistrering med henblik på at identificere enhver person, der anmoder om oplysninger fra registret, samt betaling af et gebyr for at få adgang til oplysningerne i registret.
- (37) Sammenkoblingen af medlemsstaternes centrale registre indeholdende oplysninger om reelt ejerskab gennem den europæiske centrale platform, som er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/1132 ⁽¹⁾, nødvendiggør koordinering af nationale systemer med forskellige tekniske karakteristika. Dette indebærer vedtagelse af tekniske foranstaltninger og specifikationer, der skal tage hensyn til forskelle mellem registrene. For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af nærværende direktiv bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser til at behandle sådanne tekniske og operationelle spørgsmål. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med undersøgelsesproceduren i artikel 5 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 ⁽²⁾. Medlemsstaterne bør under alle omstændigheder inddrages i hele systemets funktion gennem en regelmæssig dialog mellem Kommissionen og medlemsstaternes repræsentanter om spørgsmålene vedrørende driften af systemet og videreudviklingen heraf.
- (38) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 ⁽³⁾ finder anvendelse på behandlingen af personoplysninger i medfør af dette direktiv. Heraf følger, at fysiske personer, hvis personoplysninger opbevares i nationale registre som reelle ejere, bør oplyses herom. Desuden bør kun personoplysninger, som er ajourførte og vedrører de reelle ejere, gøres tilgængelige, og de pågældende reelle ejere bør oplyses om deres rettigheder i henhold til den

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/1132 af 14. juni 2017 om visse aspekter af selskabsretten (EUT L 169 af 30.6.2017, s. 46).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1).

gældende retlige EU-databeskyttelsesramme, jf. forordning (EU) 2016/679 og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/680⁽¹⁾, og om de procedurer, der finder anvendelse for udøvelse af disse rettigheder. Medlemsstaterne kan med henblik på at forhindre misbrug af oplysningerne i registrene og for at skabe ligevægt i forhold til reelle ejeres rettigheder desuden finde det hensigtsmæssigt at overveje at stille oplysningerne vedrørende den anmodende person sammen med oplysninger om retsgrundlaget for vedkommendes anmodning til rådighed for den reelle ejer.

- (39) I tilfælde af, at indberetninger vedrørende uoverensstemmelser fra FIU'er og kompetente myndigheder ville skade en igangværende efterforskning, bør FIU'erne eller de kompetente myndigheder udskyde indberetningen af uoverensstemmelsen til det øjeblik, hvor årsagerne til den manglende indberetning ophører. FIU'erne og de kompetente myndigheder bør endvidere ikke indberette en eventuel uoverensstemmelse, såfremt en sådan indberetning ville være i strid med en bestemmelse om fortrolighed i national ret eller ville udgøre en overtrædelse af forbuddet mod »tipping off«.
- (40) Dette direktiv berører ikke beskyttelsen af personoplysninger, som kompetente myndigheder behandler i henhold til direktiv (EU) 2016/680.
- (41) Adgang til oplysninger og definitionen af legitim interesse bør være reguleret af lovgivningen i den medlemsstat, hvor forvalteren af en trust eller personen, der varetager en tilsvarende stilling i et lignende juridisk arrangement, er etableret eller har bopæl. Hvis forvalteren af trusten eller personen med en tilsvarende stilling i et lignende juridisk arrangement ikke er etableret eller ikke har bopæl i en medlemsstat, bør adgang til oplysninger og definitionen af legitim interesse være reguleret af lovgivningen i den medlemsstat, hvor oplysningerne om det reelle ejerskab af trusten eller af det lignende juridiske arrangement er registreret i overensstemmelse med bestemmelserne i dette direktiv.
- (42) Medlemsstaterne bør i national ret fastlægge en definition af legitim interesse, både som et generelt begreb og som et kriterium for at få adgang til oplysninger om reelt ejerskab. Disse definitioner bør navnlig ikke begrænse begrebet legitim interesse til verserende administrative eller juridiske procedurer og bør, hvor det er relevant, gøre det muligt at tage hensyn til det forebyggende arbejde på området for bekæmpelse af hvidvask af penge, finansiering af terrorisme og tilknyttede underliggende forbrudelser, der gennemføres af NGO'er og undersøgende journalister. Når sammenkoblingen af medlemsstaternes registre over reelle ejere er gennemført, bør der bevilges såvel national som grænseoverskridende adgang til hver medlemsstats register på grundlag af definitionen af legitim interesse i den medlemsstat, hvor oplysningerne om det reelle ejerskab af trusten eller af det lignende juridiske arrangement er registreret i overensstemmelse med bestemmelserne i dette direktiv, i overensstemmelse med en afgørelse truffet af de relevante myndigheder i den pågældende medlemsstat. I forhold til medlemsstaternes registre over reelt ejerskab bør medlemsstaterne også have mulighed for at oprette klagemekanismer mod afgørelser, der bevilger eller nægter adgang til oplysninger om reelt ejerskab. Med henblik på at sikre ensartet og effektiv registrering og udveksling af oplysninger bør medlemsstaterne sikre, at deres myndighed med ansvar for registret over oplysninger om reelt ejerskab af trustere og lignende juridiske arrangementer samarbejder med de tilsvarende myndigheder i de øvrige medlemsstater, herunder deler oplysninger vedrørende trustere og lignende juridiske arrangementer, der er reguleret af lovgivningen i en medlemsstat og forvaltet i en anden medlemsstat.
- (43) Grænseoverskridende korrespondentforbindelser med et respondentinstitut fra et tredjeland er karakteriseret ved deres igangværende, repetitive natur. Det følger heraf, at medlemsstaterne, samtidig med at de kræver, at der vedtages skærpede kundekendingsprocedurer i denne særlige sammenhæng, bør tage hensyn til, at korrespondentforbindelser ikke omfatter enkeltstående transaktioner eller den blotte udveksling af beskedfunktioner. I erkendelse af, at ikke alle grænseoverskridende tjenesteydelser fra korrespondentbankforbindelser frembyder den samme grad af risiko for hvidvask af penge og finansiering af terrorisme kan intensiteten af de i dette direktiv fastsatte foranstaltninger bestemmes ved at anvende principperne om risikobaseret tilgang og foregriber ikke graden af risiko for hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, som er forbundet med det finansielle respondentinstitut.
- (44) Det er vigtigt at sikre, at forpligtede enheder gennemfører reglerne om bekæmpelse af hvidvask af penge og af finansiering af terrorisme korrekt. I den sammenhæng bør medlemsstaterne styrke den rolle, som spilles af de offentlige myndigheder, der er udpeget som kompetente myndigheder med ansvar for at bekæmpe hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, herunder FIU'erne, de myndigheder, der har til opgave at efterforske eller

(1) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/680 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med kompetente myndigheders behandling af personoplysninger med henblik på at forebygge, efterforske, afsløre eller retsforfølge strafbare handlinger eller fuldbyrde strafferetlige sanktioner og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af Rådets rammeafgørelse 2008/977/RIA (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 89).

retsfølgelse hvidvask af penge, tilknyttede underliggende forbrydelser og finansiering af terrorisme og at spore og beslaglægge eller indefryse og konfiskere kriminelle aktiver, myndigheder, der modtager rapporter om grænseover-skridende transport af valuta og ihændehaverpapirer, samt myndigheder, der har ansvar for tilsyn eller overvågning med henblik på at sikre forpligtede enheders regeloverholdelse. Medlemsstaterne bør styrke den rolle, der spilles af andre relevante myndigheder, herunder korruptionsbekæmpende myndigheder og skattemyndigheder.

- (45) Medlemsstaterne bør sikre et effektivt og uvildigt tilsyn med alle forpligtede enheder, fortrinsvis foretaget af offentlige myndigheder gennem en separat og uafhængig national regulerings- eller tilsynsmyndighed.
- (46) Kriminelle flytter uretmæssigt udbytte gennem talrige finansielle mellemmand for at undgå at blive opdaget. Det er derfor vigtigt at sætte finansierings- og kreditinstitutter i stand til ikke kun at udveksle oplysninger mellem koncernmedlemmer, men også med andre kredit- og finansieringsinstitutter, under behørig hensyntagen til de i national ret fastsatte databeskyttelsesregler.
- (47) Kompetente myndigheder, der fører tilsyn med forpligtede enheders overholdelse af dette direktiv, bør være i stand til at samarbejde og udveksle fortrolige oplysninger, uanset deres art eller status. Med henblik herpå bør sådanne kompetente myndigheder have et tilstrækkeligt retsgrundlag for udveksling af fortrolige oplysninger og samarbejde mellem de kompetente tilsynsmyndigheder for bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, og de finansielle tilsynsmyndigheder bør ikke utilsigtet hæmmes af juridisk usikkerhed, der kan skyldes manglen på udtrykkelige bestemmelser på området. Overvågningen af den effektive gennemførelse af koncernpolitik om bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme bør ske i overensstemmelse med de principper og retningslinjer om konsolideret tilsyn, som er fastsat i den relevante europæiske sektorspecifikke lovgivning.
- (48) Udveksling af oplysninger og levering af bistand mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder er af afgørende betydning med henblik på dette direktiv. Medlemsstaterne bør følgelig ikke forbyde eller opstille urimelige eller unødigt restriktive betingelser for denne udveksling af oplysninger og levering af bistand.
- (49) I henhold til den fælles politiske erklæring af 28. september 2011 fra medlemsstaterne og Kommissionen om forklarende dokumenter ⁽¹⁾ har medlemsstaterne forpligtet sig til i tilfælde, hvor det er berettiget, at lade meddelelsen af gennemførelsesforanstaltninger ledsage af et eller flere dokumenter, der forklarer forholdet mellem et direktivs bestanddele og de tilsvarende dele i de nationale gennemførelsesinstrumenter. I forbindelse med dette direktiv finder lovgiver, at fremsendelse af sådanne dokumenter er berettiget.
- (50) Målet for dette direktiv, nemlig at beskytte det finansielle system ved at forebygge, opdage og efterforske hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, da individuelle foranstaltninger vedtaget af medlemsstaterne til beskyttelse af deres finansielle systemer kan være uforenelige med det indre markeds funktion og med retsstatens og Unionens fundamentale retsgrundsætninger, men kan på grund af handlingens omfang og virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.
- (51) Dette direktiv overholder de grundlæggende rettigheder og de principper, som anerkendes i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder («chartret»), navnlig retten til respekt for privatliv og familieliv (chartrets artikel 7), retten til beskyttelse af personoplysninger (chartrets artikel 8) og friheden til at oprette og drive egen virksomhed (chartrets artikel 16).
- (52) Ved udarbejdelsen af en rapport, der evaluerer gennemførelsen af dette direktiv, bør Kommissionen tage behørigt hensyn til overholdelsen af de grundlæggende rettigheder og principper, som anerkendes i chartret.
- (53) På grund af behovet for straks at gennemføre foranstaltninger, som er vedtaget med henblik på at styrke Unionens regler for forebyggelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, og for at opfylde det tilsagn, som medlemsstaterne har givet, om hurtigt at gennemføre direktiv (EU) 2015/849, bør ændringerne af direktiv (EU) 2015/849 gennemføres i national ret senest den 10. januar 2020. Medlemsstaterne bør oprette registre over det reelle ejerskab af selskaber og andre juridiske enheder senest den 10. januar 2020 og for så vidt angår truste og lignende juridiske arrangementer senest den 10. marts 2020. Centrale registre bør sammenkobles gennem den europæiske centrale platform senest den 10. marts 2021. Medlemsstaterne bør oprette centrale automatiske mekanismer, som muliggør identifikation af indehavere af bank- og betalingskonti og deponeringsbokse, senest den 10. september 2020.

⁽¹⁾ EUT C 369 af 17.12.2011, s. 14.

- (54) Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse er blevet hørt i overensstemmelse med artikel 28, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 ⁽¹⁾ og afgav en udtalelse den 2. februar 2017 ⁽²⁾.
- (55) Direktiv (EU) 2015/849 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Artikel 1

Ændringer af direktiv (EU) 2015/849

Direktiv (EU) 2015/849 ændres således:

- 1) Artikel 2, stk. 1, nr. 3), ændres således:
 - a) Litra a) affattes således:
 - »a) revisorer, eksterne regnskabssagkyndige og skatterådgivere, og enhver anden person, der forpligter sig til at yde, enten direkte eller ved hjælp af andre personer, som denne anden person har tilknytning til, materiel hjælp, bistand eller rådgivning om skatteanliggender som vigtigste forretnings- eller erhvervmæssige virksomhed«
 - b) Litra d) affattes således:
 - »d) ejendomsmæglere, herunder når de optræder som mellemænd i forbindelse med udlejning af fast ejendom, men kun i relation til transaktioner, for hvilke den månedlige leje beløber sig til 10 000 EUR eller derover«
 - c) Følgende litraer tilføjes:
 - »g) udbydere af valutaveksling mellem virtuelle valutaer og fiatvalutaer
 - h) udbydere af virtuelle tegnebøger
 - i) personer, som handler med eller formidler handel med kunstværker, herunder når dette foretages af kunstgallerier og auktionshuse, hvor værdien af transaktionen eller af en række indbyrdes forbundne transaktioner beløber sig til 10 000 EUR eller derover
 - j) personer, som opbevarer, handler med eller formidler handel med kunstværker, herunder når dette foretages af freeports, hvor værdien af transaktionen eller af en række indbyrdes forbundne transaktioner beløber sig til 10 000 EUR eller derover.«
- 2) I artikel 3 foretages følgende ændringer:
 - a) I nr. 4) foretages følgende ændringer:
 - i) Litra a) affattes således:
 - »a) terrorhandlinger, lovovertrædelser med forbindelse til en terrorgruppe og lovovertrædelser med forbindelse til terroraktiviteter som fastsat i afsnit II og III i direktiv (EU) 2017/541 (*)

(*) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/541 af 15. marts 2017 om bekæmpelse af terrorisme og om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2002/475/RIA og ændring af Rådets afgørelse 2005/671/RIA (EUT L 88 af 31.3.2017, s. 6).«

 - ii) Litra c) affattes således:
 - »c) handlinger udført af kriminelle organisationer som defineret i artikel 1, nr. 1), i Rådets rammeafgørelse 2008/841/RIA (*)

(*) Rådets rammeafgørelse 2008/841/RIA af 24. oktober 2008 om bekæmpelse af organiseret kriminalitet (EUT L 300 af 11.11.2008, s. 42).«

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1).

⁽²⁾ EUT C 85 af 18.3.2017, s. 3.

b) Nr. 6), litra b), affattes således:

»b) For trustere — alle følgende personer:

- i) stifteren eller stifterne
- ii) forvalteren eller forvalterne (trustee(s))
- iii) protektoren eller protektorerne, hvis der findes sådanne
- iv) begunstigede eller, såfremt de enkeltpersoner, der nyder godt af det juridiske arrangement eller den juridiske enhed, endnu ikke kendes, den gruppe personer, i hvis hovedinteresse det juridiske arrangement eller den juridiske enhed er oprettet eller fungerer
- v) enhver anden fysisk person, der i sidste ende udøver kontrol over trusten gennem direkte eller indirekte ejerskab eller ved hjælp af andre midler«

c) Nr. 16) affattes således:

»16) »elektroniske penge«: elektroniske penge som defineret i artikel 2, nr. 2), i direktiv 2009/110/EF, bortset fra pengeværdi som omhandlet i nævnte direktivs artikel 1, stk. 4 og 5«

d) Følgende numre tilføjes:

- »18) »virtuelle valutaer«: et digitalt udtryk for værdi, som ikke er udstedt eller garanteret af en centralbank eller en offentlig myndighed, ikke nødvendigvis er bundet til en lovligt oprettet valuta og ikke har samme retlige status som valuta eller penge, men som accepteres af fysiske eller juridiske personer som vekslingsmiddel, og som kan overføres, lagres og handles elektronisk
- 19) »udbydere af virtuelle tegnebøger«: en enhed, som leverer tjenester til at beskytte private kryptografiske nøgler på vegne af dens kunder med henblik på at opbevare, lagre og overføre virtuelle valutaer.«

3) I artikel 6 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 2, litra b) og c), affattes således:

- »b) de risici, der er forbundet med hver enkelt relevant sektor, herunder, hvor sådanne er til rådighed, estimerer fra Eurostat over, hvor store pengebeløb, der hvidvaskes i hver af disse sektorer
- c) de mest udbredte metoder anvendt af kriminelle til at hvidvaske uretmæssigt udbytte, herunder, hvor oplysninger herom er til rådighed, de metoder, der anvendes ved transaktioner mellem medlemsstater og tredjelande, uafhængigt af om et tredjeland er identificeret som værende et højrisikotredjeland i medfør af artikel 9, stk. 2.«

b) Stk. 3 affattes således:

»3. Kommissionen stiller den i stk. 1 omhandlede rapport til rådighed for medlemsstaterne og de forpligtede enheder for at hjælpe dem med at identificere, forstå, styre og begrænse risikoen for hvidvask af penge og finansiering af terrorisme og for at gøre det muligt for andre interessenter, herunder de nationale lovgivere, Europa-Parlamentet, de europæiske tilsynsmyndigheder (ESA'erne) og repræsentanter for FIU'er at få bedre indsigt i risiciene. Rapporterne offentliggøres senest seks måneder efter at være blevet gjort tilgængelige for medlemsstaterne, undtagen de dele af rapporterne, der indeholder klassificerede oplysninger.«

4) I artikel 7 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 4 tilføjes følgende litraer:

- »f) rapportere om den institutionelle struktur og de overordnede procedurer i deres ordning til bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, herunder bl.a. FIU'en, skattemyndigheder og anklagemyndigheder, såvel som de tildelte menneskelige og finansielle ressourcer i det omfang der foreligge oplysninger herom
- g) rapportere om nationale indsatser og ressourcer (arbejdskraft og budget) afsat til bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme«

b) Stk. 5 affattes således:

»5. Medlemsstaterne stiller resultaterne af deres risikovurderinger sammen med opdateringerne heraf til rådighed for Kommissionen, ESA'erne og de øvrige medlemsstater. Andre medlemsstater kan give yderligere relevante oplysninger, hvor det er hensigtsmæssigt, til den medlemsstat, der foretager risikovurderingen. Et resumé af vurderingen gøres offentligt tilgængeligt. Dette resumé må ikke indeholde klassificerede oplysninger.«

5) I artikel 9 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 2 affattes således:

»2. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i henhold til artikel 64 med henblik på at identificere højrisikotredjelande, idet der tages hensyn til strategiske mangler, navnlig hvad angår følgende områder:

a) tredjelandets retlige og institutionelle rammer for bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, navnlig:

i) kriminalisering af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme

ii) kundekendskabsprocedurer

iii) krav om opbevaring af registreringer

iv) krav om indberetning af mistænkelige transaktioner

v) kompetente myndigheders adgang til nøjagtige og rettidige oplysninger om det reelle ejerskab for juridiske personer og juridiske arrangementer

b) tredjelandets kompetente myndigheders beføjelser og procedurer med henblik på bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, herunder passende effektive, forholdsmæssige og afskrækkende sanktioner, såvel som tredjelandets praksis med hensyn til at samarbejde og udveksle oplysninger med de kompetente myndigheder i medlemsstaterne

c) effektiviteten af tredjelandets ordning for bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme med hensyn til at imødegå risiciene for hvidvask af penge og finansiering af terrorisme.«

b) Stk. 4 affattes således:

»4. Kommissionen tager i forbindelse med udarbejdelsen af de delegerede retsakter, der er omhandlet i stk. 2, hvor dette er hensigtsmæssigt, hensyn til relevante evalueringer, vurderinger eller rapporter, der er udarbejdet af internationale organisationer og standardsættere med kompetencer inden for bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme.«

6) Artikel 10, stk. 1, affattes således:

»1. Medlemsstaterne forbyder deres kreditinstitutter og finansieringsinstitutter at have anonyme konti, anonyme bankbøger eller anonyme deponeringsbokse. Medlemsstaterne skal i alle tilfælde kræve, at ejerne af bestående anonyme konti, anonyme bankbøger eller anonyme deponeringsbokse og modtagerne underkastes kundekendskabsprocedurer senest den 10. januar 2019 og under alle omstændigheder inden nogen form for anvendelse af kontiene, bankbøgerne eller deponeringsboksene.«

7) I artikel 12 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 ændres således:

i) I første afsnit, affattes litra a) og b) således:

»a) betalingsinstrumentet er ikke genopfyldeligt eller har en maksimal månedlig betalingstransaktionsgrænse på 150 EUR, som udelukkende kan anvendes i den ene medlemsstat

b) det maksimale elektronisk lagrede beløb overstiger ikke 150 EUR.«

ii) Andet afsnit udgår

b) Stk. 2 affattes således:

»2. Medlemsstaterne sikrer, at undtagelsen fastsat i nærværende artikels stk. 1 ikke finder anvendelse i tilfælde af kontantindløsning eller kontanthævning af pengeværdien af elektroniske penge, hvis det indløste beløb overstiger 50 EUR, eller i tilfælde af fjernbetalingstransaktioner som defineret i artikel 4, nr. 6), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/2366 (*), hvor det beløb, der betales, overstiger 50 EUR pr. transaktion.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/2366 af 25. november 2015 om betalingstjenester i det indre marked, og om ændring af direktiv 2002/65/EF, 2009/110/EF og 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 1093/2010 og om ophævelse af direktiv 2007/64/EF (EUT L 337 af 23.12.2015, s. 35).«

c) Følgende stykke indsættes:

»3. Medlemsstaterne sikrer, at kreditinstitutter og finansieringsinstitutter, der handler som erhververe, alene accepterer betalinger foretaget med anonyme forudbetalte kort udstedt i tredjelande, hvis kortene opfylder betingelser svarende til betingelserne i stk. 1 og 2.

Medlemsstaterne kan beslutte ikke at acceptere betalinger foretaget ved brug af anonyme forudbetalte kort på deres område.«

8) Artikel 13, stk. 1, ændres således:

a) Litra a) affattes således:

»a) identifikation af kunden og kontrol af kundens identitet på grundlag af dokumenter, data eller oplysninger indhentet fra en pålidelig og uafhængig kilde, herunder elektroniske identifikationsmidler, relevante tillidstjenester, jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 910/2014 (*), eller enhver anden sikker form for fjernidentifikationsproces eller elektronisk identifikationsproces, der er reguleret, anerkendt, godkendt eller accepteret af de relevante nationale myndigheder.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 910/2014 af 23. juli 2014 om elektronisk identifikation og tillidstjenester til brug for elektroniske transaktioner på det indre marked og om ophævelse af direktiv 1999/93/EF (EUT L 257 af 28.8.2014, s. 73).«

b) I slutningen af litra b) tilføjes følgende punktum:

»Hvis den reelle ejer identificeres som den øverste leder som omhandlet i artikel 3, stk. 6, litra a), nr. ii), skal de forpligtede enheder træffe de nødvendige rimelige foranstaltninger for at kontrollere identiteten af den fysiske person, der varetager stillingen som den øverste leder, og føre registre over de iværksatte foranstaltninger og over eventuelle opståede vanskeligheder under udførelsen af kontrollen.«

9) I artikel 14 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 1 tilføjes følgende punktum:

»Når der etableres en ny forretningsforbindelse med et koncernselskab eller en anden juridisk enhed, eller en trust eller et juridisk arrangement, der har strukturer eller funktioner, der ligner truste, (»lignende juridisk arrangement«), som er genstand for registrering af oplysninger om reelt ejerskab i henhold til artikel 30 eller 31, indhenter de forpligtede enheder et registreringsbevis eller et ekstrakt af oplysningerne i registret.«

b) Stk. 5 affattes således:

»5. Medlemsstaterne pålægger forpligtede enheder at gennemføre kundekendskabsprocedurer, ikke blot over for alle nye kunder, men også over for eksisterende kunder på passende tidspunkter på et risikobaseret grundlag, eller når en kundes relevante omstændigheder ændrer sig, eller når den forpligtede enhed i løbet af det relevante kalenderår er juridisk forpligtet til at kontakte kunden med henblik på at undersøge enhver relevant oplysning vedrørende den eller de reelle ejere, eller hvis den forpligtede enhed har haft en sådan forpligtelse i henhold til Rådets direktiv 2011/16/EU (*).

(*) Rådets direktiv 2011/16/EU af 15. februar 2011 om administrativt samarbejde på beskatningsområdet og om ophævelse af direktiv 77/799/EØF (EUT L 64 af 11.3.2011, s. 1).«

10) I artikel 18 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1, første afsnit, affattes således:

»Medlemsstaterne pålægger forpligtede enheder at gennemføre skærpede kundekendingsprocedurer i de situationer, der er omhandlet i artikel 18a-24, og i andre højrisikotilfælde, som medlemsstaterne eller forpligtede enheder har identificeret, med det formål at styre og begrænse de pågældende risici på en passende måde.«

b) Stk. 2 affattes således:

»2. Medlemsstaterne kræver, at forpligtede enheder, i det omfang det med rimelighed er muligt, undersøger baggrunden for og formålet med alle transaktioner, der opfylder mindst én af følgende betingelser:

- i) de er komplekse
- ii) de er usædvanligt store
- iii) de foretages i et usædvanligt mønster
- iv) de har intet åbenbart økonomisk eller lovligt formål.

De forpligtede enheder skal navnlig udvide overvågningen af forretningsforbindelsen, både med hensyn til art og omfang, med det formål at afgøre, om transaktionerne eller aktiviteterne forekommer mistænkelige.«

11) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 18a

1. Ved forretningsforbindelser eller transaktioner, der involverer højrisikotredjelande identificeret i henhold til artikel 9, stk. 2, kræver medlemsstaterne, at forpligtede enheder anvender følgende skærpede kundekendingsprocedurer:

- a) indhente yderligere oplysninger om kunden og de(n) reelle ejer(e)
- b) indhente yderligere oplysninger om forretningsforbindelsens tilsigtede karakter
- c) indhente oplysninger om midlernes oprindelse og kilden til kundens og den reelle ejers formue
- d) indhente oplysninger om årsagerne til de ønskede eller udførte transaktioner
- e) indhente den øverste ledelses godkendelse ved etablering eller fortsættelse af forretningsforbindelser
- f) gennemføre skærpet overvågning af forretningsforbindelsen ved at øge antallet og hyppigheden af kontroller og ved at udvælge transaktionsmønstre, der kræver nøjere undersøgelse.

Medlemsstaterne kan kræve, at forpligtede enheder, når det er relevant, sikrer, at første betaling foretages gennem en konto i kundens navn i et kreditinstitut, der er underlagt krav om kundekendingsstandarder, der ikke er mindre omfangsrige end dem, der er fastsat i dette direktiv.

2. Udover de foranstaltninger, der er omhandlet i stk. 1, og i overensstemmelse med Unionens internationale forpligtelser pålægger medlemsstaterne, hvor det er muligt, forpligtede enheder at gennemføre en eller flere supplerende afhjælpende foranstaltninger i forbindelse med fysiske personer eller juridiske enheder, der gennemfører transaktioner, som involverer højrisikotredjelande identificeret i henhold til artikel 9, stk. 2. Disse foranstaltninger skal bestå i en eller flere af følgende:

- a) anvendelse af supplerende elementer af skærpede kundekendingsprocedurer
- b) indførelse af relevante skærpede indberetningsmekanismer eller systematisk indberetning af finansielle transaktioner
- c) begrænsning af forretningsforbindelser eller transaktioner med fysiske personer eller juridiske enheder fra de tredjelande, der er identificeret som højrisikolande i henhold til artikel 9, stk. 2.

3. Udover de foranstaltninger, der er omhandlet i stk. 1, og i overensstemmelse med Unionens internationale forpligtelser anvender medlemsstaterne, hvor det er muligt, en eller flere af følgende foranstaltninger i forhold til højrisikotredjelande identificeret i henhold til artikel 9, stk. 2:

- a) afvise etablering af datterselskaber, filialer eller repræsentationskontorer af forpligtede enheder fra det pågældende land eller på anden måde tage højde for, at den relevante forpligtede enhed er fra et land, der ikke har tilstrækkelige ordninger til bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme
- b) forbyde forpligtede enheder at etablere filialer eller repræsentationskontorer i det pågældende land eller på anden måde tage højde for, at den pågældende filial eller det pågældende repræsentationskontor ville komme til at ligge i et land, der ikke har tilstrækkelige ordninger til bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme
- c) kræve øget tilsyn eller stille øgede krav om ekstern revision for forpligtede enheders filialer og datterselskaber, der er beliggende i det pågældende land
- d) stille skærpede krav til ekstern revision af finansielle koncerner vedrørende alle deres filialer og datterselskaber, der er beliggende i det pågældende land
- e) påbyde kredit- og finansieringsinstitutter at undersøge og ændre eller om nødvendigt bringe korrespondentforbindelser med respondentinstitutter i det pågældende land til ophør.

4. Medlemsstaterne tager i forbindelse med vedtagelsen eller anvendelsen af de foranstaltninger, der er omhandlet i stk. 2 og 3, hvor dette er hensigtsmæssigt, hensyn til relevante evalueringer, vurderinger eller rapporter, der er udarbejdet af internationale organisationer og standardsættere med kompetencer inden for forebyggelse af hvidvask af penge og bekæmpelse af finansiering af terrorisme, for så vidt angår de risici, som individuelle tredjelande udgør.

5. Medlemsstaterne underretter Kommissionen, inden de gennemfører eller anvender de foranstaltninger, der er omhandlet i stk. 2 og 3.«

12) I artikel 19, affattes indledningen således:

»Ved grænseoverskridende korrespondentforbindelser, der involverer gennemførelse af betalinger med et respondentinstitut fra et tredjeland, pålægger medlemsstaterne ud over de i artikel 13 fastsatte kundekendskabsprocedurer deres kreditinstitutter og finansieringsinstitutter i forbindelse med etablering af en forretningsforbindelse at:«

13) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 20a

1. Hver medlemsstat udarbejder og ajourfører en liste, som angiver de nøjagtige funktioner, der i henhold til nationale love og administrative bestemmelser udgør højerestående offentlige hverv, jf. artikel 3, nr. 9). Medlemsstaterne anmoder en international organisation, der er akkrediteret på deres område, om at udarbejde og ajourføre en liste over højerestående offentlige hverv inden for den pågældende internationale organisation, jf. artikel 3, nr. 9). Disse lister fremsendes til Kommissionen og kan offentliggøres.

2. Kommissionen udarbejder og ajourfører listen over de nøjagtige funktioner, der udgør et højerestående offentligt hverv inden for rammerne af Unionens institutioner og organer. Denne liste skal også omfatte enhver funktion, der kan gives til repræsentanter for tredjelande, og for internationale organisationer, der er godkendt på EU-plan.

3. Kommissionen sammensætter på grundlag af de lister, der er omhandlet i stk. 1 og 2 i denne artikel, én enkelt liste over alle højerestående offentlige hverv, jf. artikel 3, nr. 9). Denne samlede liste offentliggøres.

4. Funktioner, der er opført på den i nærværende artikels stk. 3 omhandlede liste, skal behandles i overensstemmelse med de betingelser, der er fastsat i artikel 41, stk. 2.«

14) Artikel 27, stk. 2, affattes således:

»2. Medlemsstaterne sikrer, at forpligtede enheder, som kunden henvises til, træffer passende foranstaltninger til at sikre, at tredjemand omgående efter anmodning fremsender relevante kopier af identifikations- og kontroloplysninger, herunder, hvor det er muligt, data indhentet ved hjælp af elektroniske identifikationsmidler, relevante tillidstjenester som fastsat i forordning (EU) nr. 910/2014, eller enhver sikker form for fjernidentifikationsproces eller elektronisk identifikationsproces, der er reguleret, anerkendt, godkendt eller accepteret af de relevante nationale myndigheder.«

15) I artikel 30 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 1 foretages følgende ændringer:

i) Første afsnit affattes således:

»Medlemsstaterne sikrer, at selskaber og andre juridiske enheder etableret på deres område pålægges at indhente og opbevare passende, nøjagtige og aktuelle oplysninger om deres reelle ejerskab, herunder oplysninger om den reelle ejers rettigheder. Medlemsstaterne sikrer, at overtrædelser af denne artikel er underlagt effektive, forholdsmæssige og afskrækkende foranstaltninger eller sanktioner.«

ii) Følgende afsnit tilføjes:

»Medlemsstaterne kræver, at de reelle ejere af selskaber eller andre juridiske enheder, herunder via aktier, stemmerettigheder, ejerandele, ihændehaveraktier eller ved at udøve kontrol på anden vis, forsyner disse enheder med alle de oplysninger, som er nødvendige for, at selskabet eller den anden juridiske enhed kan opfylde de i første afsnit nævnte krav.«

b) Stk. 4 affattes således:

»4. Medlemsstaterne sikrer, at de oplysninger, der opbevares i det centrale register som omhandlet i stk. 3 er passende, nøjagtige og aktuelle, og indfører mekanismer med henblik herpå. Sådanne mekanismer skal omfatte krav om, at de forpligtede enheder og, hvor det er relevant og ikke griber unødigt ind i deres funktioner, at de kompetente myndigheder skal indberette eventuelle uoverensstemmelser, som de finder mellem oplysningerne om reelt ejerskab i de centrale registre og de oplysninger om reelt ejerskab, som er tilgængelige for dem. I tilfælde af at der er indberettet uoverensstemmelser sikrer medlemsstaterne, at der træffes de nødvendige foranstaltninger til at løse uoverensstemmelserne i tide og, såfremt det er hensigtsmæssigt, at der i mellemtiden indføres en specifik henvisning herom i det centrale register.«

c) Stk. 5 affattes således:

»5. Medlemsstaterne sikrer, at oplysningerne om reelt ejerskab i alle tilfælde er tilgængelige for:

a) kompetente myndigheder og FIU'er uden nogen begrænsninger

b) forpligtede enheder inden for rammerne af kundekendingsprocedurer i overensstemmelse med kapitel II

c) ethvert medlem af offentligheden.

De personer, der er omhandlet i litra c), skal mindst have adgang til den reelle ejers navn, fødselsmåned og -år, bopælsland og statsborgerskab, samt art og omfang af den reelle ejers rettigheder.

Medlemsstaterne kan under betingelser, som skal fastsættes i national ret, give adgang til supplerende oplysninger, der tillader identifikation af den reelle ejer. Disse supplerende oplysninger skal som minimum omfatte fødselsdato eller kontaktoplysninger, i overensstemmelse med databeskyttelsesreglerne.«

d) Følgende stykke indsættes:

»5a. Medlemsstaterne kan vælge at stille oplysningerne i deres nationale registre, jf. stk. 3, til rådighed på betingelse af onlineregistrering og betaling af et gebyr, som ikke må overstige de administrative omkostninger, som er forbundet med at stille oplysningerne til rådighed, herunder omkostninger til vedligeholdelsen og videreudviklingen af registret.«

e) Stk. 6 affattes således:

»6. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder og FIU'erne har rettidig og uhindret adgang til alle oplysninger, der opbevares i det centrale register, der er omhandlet i stk. 3, uden at den berørte enhed varsles. Medlemsstaterne giver også forpligtede enheder rettidig adgang, når de gennemfører kundekendingsprocedurer i overensstemmelse med kapitel II.

De kompetente myndigheder, som får adgang til det centrale register, der er omhandlet i stk. 3, er de offentlige myndigheder, som er udpeget som ansvarlige for at bekæmpe hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, samt skattemyndigheder, myndigheder, som fører tilsyn med forpligtede enheder, og myndigheder, som har til opgave at efterforske eller retsforfølge hvidvask af penge, tilknyttede underliggende forbrydelser og finansiering af terrorisme samt sporing og beslaglæggelse eller infrysning og konfiskation af kriminelle aktiver.«

f) Stk. 7 affattes således:

»7. Medlemsstaterne sikrer, at kompetente myndigheder og FIU'er rettidigt kan give de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1 og 3, til andre medlemsstaters kompetente myndigheder og FIU'er vederlagsfrit.«

g) Stk. 9 og 10 affattes således:

»9. I ekstraordinære situationer, som fastsættes i national ret, hvor den adgang, der er omhandlet i stk. 5, første afsnit, litra b) og c), ville udsætte den reelle ejer for uforholdsmæssig stor risiko, risiko for svig, bortførelse, pengeafpresning eller andre former for afpresning, chikane, vold eller intimidering, eller hvis den reelle ejer er mindreårig eller på anden måde juridisk umyndig, kan medlemsstaterne i det enkelte tilfælde indrømme en undtagelse til en sådan adgang til alle eller dele af oplysningerne om det reelle ejerskab. Medlemsstaterne sikrer, at sådanne undtagelser indrømmes efter en grundig vurdering af situationens ekstraordinære beskaffenhed. Retten til en administrativ fornyet gennemgang af afgørelsen om undtagelse og til en effektiv domstolsprøvelse skal garanteres. En medlemsstat, som har indrømmet undtagelser, offentliggør årlige statistiske data over antallet af indrømmede undtagelser sammen med begrundelserne herfor og indberetter dataene til Kommissionen.

Undtagelser, der indrømmes i medfør af dette stykkes første afsnit, finder ikke anvendelse på kreditinstitutter og finansieringsinstitutter, eller på de forpligtede enheder, der er omhandlet i artikel 2, stk. 1, nr. 3), litra b), som er offentligt ansatte.

10. Medlemsstaterne sikrer, at de centrale registre, som er omhandlet i stk. 3, sammenkobles via den europæiske centrale platform, der er oprettet ved artikel 22, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/1132 (*). Sammenkoblingen af medlemsstaternes centrale registre via platformen foretages efter de tekniske specifikationer og procedurer, der er fastsat ved de gennemførelsesretsakter, som Kommissionen har vedtaget i henhold til artikel 24 i direktiv (EU) 2017/1132 og til nærværende direktivs artikel 31a.

Medlemsstaterne sikrer, at de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, er tilgængelige gennem det registersammenkoblingssystem, der er oprettet ved artikel 22, stk. 1, i direktiv (EU) 2017/1132, i overensstemmelse med medlemsstaternes nationale lovgivning til gennemførelse af nærværende artikels stk. 5, 5a og 6.

De i stk. 1 omhandlede oplysninger skal være tilgængelige gennem de nationale registre og gennem registersammenkoblingssystemet i mindst fem år og højst ti år efter, at selskabet eller den anden juridiske enhed er blevet slettet fra registret. Medlemsstaterne samarbejder indbyrdes og med Kommissionen om at gennemføre de forskellige typer af adgang i henhold til denne artikel.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/1132 af 14. juni 2017 om visse aspekter af selskabsretten (EUT L 169 af 30.6.2017, s. 46).«

16) Artikel 31 ændres således:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Medlemsstaterne sikrer, at denne artikel finder anvendelse på trustere og andre typer juridiske arrangementer, såsom bl.a. fiducia, visse Treuhand-typer eller fideikommis, når sådanne arrangementer har en struktur og funktion, der svarer til trustere. Medlemsstaterne fastlægger de karakteristika, som er bestemmende for, hvornår juridiske arrangementer har en struktur og funktion, der svarer til trustere, for så vidt angår sådanne juridiske arrangementer, som er reguleret af deres lovgivning.

Hver medlemsstat stiller krav om, at forvaltere af viljesbestemte trustere, der forvaltes i den pågældende medlemsstat, indhenter og opbevarer passende, nøjagtige og ajourførte oplysninger om reelt ejerskab vedrørende trusten. Oplysningerne skal omfatte identiteten af:

a) stifteren eller stifterne

- b) forvalteren eller forvalterne (trustee(s))
- c) protektoren eller protektorerne (hvis en sådan eller sådanne findes)
- d) de begunstigede eller gruppen af begunstigede
- e) enhver anden fysisk person, som udøver reel kontrol over trusten.

Medlemsstaterne sikrer, at overtrædelser af denne artikel er underlagt effektive, forholdsmæssige og afskrækkende foranstaltninger eller sanktioner.«

b) Stk. 2 affattes således:

»2. Medlemsstaterne sikrer, at forvaltere af truste eller personer, der varetager tilsvarende stillinger i lignende juridiske arrangementer som dem, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1, underretter forpligtede enheder om deres status og rettidigt giver de oplysninger, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1, når de i deres egenskab af forvaltere eller personer, der varetager tilsvarende stillinger i lignende juridiske arrangementer, etablerer forretningsforbindelser eller udfører lejlighedsvis transaktioner, som overstiger de tærskler, der er fastsat i artikel 11, litra b), c) og d).«

c) Følgende stykke indsættes:

»3a. Den enkelte medlemsstat stiller krav om, at oplysninger om reelt ejerskab af viljesbestemte truste og lignende juridiske arrangementer som omhandlet i stk. 1 skal opbevares i et centralt register over reelle ejere, som oprettes af den medlemsstat, hvor forvalteren af trusten eller personen, der varetager en tilsvarende stilling i et lignende juridisk arrangement, er etableret eller har bopæl.

Hvis etableringsstedet eller bopælen for forvalteren af trusten eller personen, der varetager en tilsvarende stilling i et lignende juridisk arrangement, er uden for Unionen, skal de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, opbevares i et centralt register, som oprettes af den medlemsstat, hvor forvalteren af trusten eller personen, der varetager en tilsvarende stilling i et lignende juridisk arrangement, indgår en forretningsforbindelse eller erhverver fast ejendom i trustens eller det lignende juridiske arrangements navn.

Hvis forvalteren af en trust eller personerne, der varetager tilsvarende stillinger i et lignende juridisk arrangement, er etableret eller har bopæl i forskellige medlemsstater, eller hvis forvalteren af en trust eller personen, der varetager en tilsvarende stilling i et lignende juridisk arrangement, indgår flere forretningsforbindelser i trustens eller det lignende juridiske arrangements navn i forskellige medlemsstater, kan et registreringsbevis eller et ekstrakt af oplysningerne om reelt ejerskab i et register, som føres af en medlemsstat, anses for at være tilstrækkelig til at opfylde registreringsforpligtelsen.«

d) Stk. 4 affattes således:

»4. Medlemsstaterne sikrer, at oplysningerne om reelt ejerskab af en trust eller et lignende juridisk arrangement i ethvert tilfælde er tilgængelige for:

- a) kompetente myndigheder og FIU'er uden nogen begrænsninger
- b) forpligtede enheder inden for rammerne af kundekendingsprocedurer i overensstemmelse med kapitel II
- c) enhver fysisk eller juridisk person, der kan godtgøre at have en legitim interesse heri
- d) enhver fysisk eller juridisk person, som indgiver en skriftlig anmodning i relation til en trust eller et lignende juridisk arrangement, der gennem bestemmende indflydelse i ethvert selskab eller lignende juridisk arrangement bortset fra de i artikel 30, stk. 1, omhandlede enheder, gennem direkte eller indirekte ejerskab, herunder via beholdninger af ihændehaveraktier eller ved at udøve kontrol på anden vis.

De oplysninger, som er tilgængelige for fysiske eller juridiske personer, der er omhandlet i første afsnit, litra c) og d), omfatter den reelle ejers navn, fødselsmåned og -år, bopælsland og statsborgerskab samt art og omfang af den reelle ejers rettigheder.

Medlemsstaterne kan under betingelser, som skal fastsættes i national ret, give adgang til supplerende oplysninger, der tillader identifikation af den reelle ejer. Disse supplerende oplysninger omfatter som minimum fødselsdato eller kontaktoplysninger, i overensstemmelse med databeskyttelsesreglerne. Medlemsstaterne kan give mulighed for en bredere adgang til oplysningerne i registret i overensstemmelse med deres nationale lovgivning.

De kompetente myndigheder, som får adgang til det centrale register, der er omhandlet i stk. 3a, skal være offentlige myndigheder, som er udpeget som ansvarlige for at bekæmpe hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, samt skattemyndigheder, myndigheder, som fører tilsyn med forpligtede enheder og myndigheder, som har til opgave at efterforske eller retsforfølge hvidvask af penge, tilknyttede underliggende forbrydelser og finansiering af terrorisme samt sporing og beslaglæggelse eller indefrysning og konfiskation af kriminelle aktiver.«

e) Følgende stykke indsættes:

»4a. Medlemsstaterne kan vælge at stille oplysningerne i deres nationale registre, jf. stk. 3a, til rådighed på betingelse af onlineregistrering og betaling af et gebyr, som ikke må overstige de administrative omkostninger, som er forbundet med at stille oplysningerne til rådighed, herunder omkostninger til vedligeholdelsen og videreudviklingen af registret.«

f) Stk. 5 affattes således:

»5. Medlemsstaterne sikrer, at de oplysninger, der opbevares i det centrale register, der er omhandlet i stk. 3a, er passende, nøjagtige og aktuelle, og indfører mekanismer med henblik herpå. Sådanne mekanismer skal omfatte krav om, at de forpligtede enheder og, hvor det er relevant og ikke griber unødigt ind i deres funktioner, at de kompetente myndigheder skal indberette eventuelle uoverensstemmelser, som de finder mellem oplysningerne om reelt ejerskab i de centrale registre og de oplysninger om reelt ejerskab, som er tilgængelige for dem. I tilfælde af, at der er indberettet uoverensstemmelser sikrer medlemsstaterne, at der træffes de nødvendige foranstaltninger til at løse uoverensstemmelserne i tide og, såfremt det er hensigtsmæssigt, at der i mellemtiden indføres en specifik henvisning herom i det centrale register.«

g) Stk. 7 affattes således:

»7. Medlemsstaterne sikrer, at kompetente myndigheder og FIU'er rettidigt kan give de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1 og 3, til andre medlemsstaters kompetente myndigheder og FIU'er vederlagsfrit.«

h) Følgende stykke indsættes:

»7a. I ekstraordinære situationer, som fastsættes i national ret, hvor den adgang, der er omhandlet i stk. 4, første afsnit, litra b), c) og d), ville udsætte den reelle ejer for en uforholdsmæssig stor risiko for svig, bortførelse, pengeafpresning eller andre former for afpresning, chikane, vold eller intimidering, eller hvis den reelle ejer er mindreårig eller på anden måde juridisk umyndig, kan medlemsstaterne i det enkelte tilfælde indrømme en undtagelse til en sådan adgang til alle eller dele af oplysningerne om det reelle ejerskab. Medlemsstaterne sikrer, at sådanne undtagelser indrømmes efter en grundig vurdering af situationens ekstraordinære beskaffenhed. Retten til en administrativ fornyet gennemgang af afgørelsen om undtagelse og til en effektiv domstolsprøvelse skal garanteres. En medlemsstat, som har indrømmet undtagelser, offentliggør årlige statistiske data over antallet af indrømmede undtagelser sammen med begrundelserne herfor og indberetter dataene til Kommissionen.

Undtagelser, der indrømmes i medfør af første afsnit, finder ikke anvendelse på kreditinstitutter, finansieringsinstitutter eller de forpligtede enheder, der er omhandlet i artikel 2, stk. 1, nr. 3), litra b), som er offentligt ansatte.

Hvis en medlemsstat beslutter at indrømme undtagelse i medfør af første afsnit, må den ikke begrænse kompetente myndigheders og FIU'ers adgang til oplysninger.«

i) Stk. 8 udgår

j) Stk. 9 affattes således:

»9. Medlemsstaterne sikrer, at de centrale registre, som er omhandlet i stk. 3a, sammenkobles via den europæiske centrale platform, der er oprettet ved artikel 22, stk. 1, i direktiv (EU) 2017/1132. Sammenkoblingen af medlemsstaternes centrale registre via platformen foretages efter de tekniske specifikationer og procedurer, der er fastsat ved de gennemførelsesretsakter, som Kommissionen har vedtaget i henhold til artikel 24 i direktiv (EU) 2017/1132 og til nærværende direktivs artikel 31a.

Medlemsstaterne sikrer, at de oplysninger, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1, er tilgængelige gennem det registersammenkoblingssystem, der er oprettet ved artikel 22, stk. 2, i direktiv (EU) 2017/1132/EU, i overensstemmelse med medlemsstaternes nationale lovgivning til gennemførelse af nærværende artikels stk. 4 og 5.

Medlemsstaterne træffer passende foranstaltninger til at sikre, at kun de oplysninger, som er omhandlet i stk. 1, og som er ajourførte og vedrører de reelle ejere, gøres tilgængelige gennem deres nationale registre og gennem registersammenkoblingssystemet, og at adgangen til de pågældende oplysninger er i overensstemmelse med databeskyttelsesreglerne.

De oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, skal være tilgængelige gennem de nationale registre og gennem registersammenkoblingssystemet i mindst fem år og højst ti år efter, at grundene til registrering af oplysningerne om det reelle ejerskab, jf. stk. 3a, er ophørt med at eksistere. Medlemsstaterne samarbejder med Kommissionen om at gennemføre de forskellige typer adgang i henhold til stk. 4 og 4a.«

k) Følgende stykke tilføjes:

»10. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om de forskellige kategorier og beskrivelser af karakteristika samt navnene på og, hvor det er relevant, retsgrundlaget for de i stk. 1 omhandlede truste og lignende juridiske arrangementer senest den 10. juli 2019. Kommissionen offentliggør den samlede liste over sådanne truste og lignende juridiske arrangementer i *Den Europæiske Unions Tidende* senest den 10. september 2019.

Kommissionen forelægger senest den 26. juni 2020 Parlamentet og Rådet en rapport med en vurdering af, om alle truste og lignende juridiske arrangementer som omhandlet i stk. 1 reguleret i henhold til medlemsstaternes lovgivning er blevet behørigt identificeret og underlagt forpligtelserne i dette direktiv. Hvor det er relevant, træffer Kommissionen de nødvendige foranstaltninger til at følge op på resultaterne i denne rapport.«

17) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 31a

Gennemførelsesretsakter

Hvor det er nødvendigt som supplement til de gennemførelsesretsakter, der vedtages af Kommissionen i overensstemmelse med artikel 24 i direktiv (EU) 2017/1132 og i overensstemmelse med anvendelsesområdet for artikel 30 og 31 i nærværende direktiv, vedtager Kommissionen ved hjælp af gennemførelsesretsakter de tekniske specifikationer og procedurer, der er nødvendige for sammenkoblingen af medlemsstaternes centrale registre som omhandlet i artikel 30, stk. 10, og artikel 31, stk. 9, for så vidt angår:

- a) den tekniske specifikation, der definerer det sæt af tekniske data, der er nødvendigt for, at platformen kan udøve sine funktioner, og metoden for lagring, brug og beskyttelse af sådanne data
- b) fælles kriterier for, hvornår oplysninger om reelt ejerskab er tilgængelige gennem registersammenkoblingssystemet, afhængigt af omfanget af den adgang, der indrømmes af medlemsstaterne
- c) de tekniske detaljer om, hvordan oplysningerne om reelle ejere, skal stilles til rådighed
- d) de tekniske betingelser for adgang til de tjenester, som registersammenkoblingssystemet tilbyder
- e) de tekniske betingelser for, hvordan de forskellige former for adgang til oplysninger om reelt ejerskab i henhold til artikel 30, stk. 5, og artikel 31, stk. 4, skal gennemføres
- f) betalingsmetoderne for så vidt angår de tilfælde, hvor adgangen til oplysninger om reelt ejerskab er betinget af betaling af et gebyr i henhold til artikel 30, stk. 5a, og artikel 31, stk. 4a, under hensyntagen til tilgængelige betalingsfaciliteter som fjernbetalingstransaktioner.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 64a, stk. 2.

Kommissionen efterstræber i sine gennemførelsesretsakter at genbruge allerede afprøvet teknologi og praksis. Kommissionen sikrer, at de systemer, der skal udvikles, ikke medfører omkostninger ud over, hvad der er absolut nødvendigt for at gennemføre dette direktiv. Kommissionens gennemførelsesretsakter skal være præget af gennemsigtighed og karakteriseret ved en udveksling af erfaringer og oplysninger mellem Kommissionen og medlemsstaterne.«

18) I artikel 32 tilføjes følgende stykke:

»9. Med forbehold af artikel 34, stk. 2, skal hver FIU inden for rammerne af sine opgaver kunne anmode om, indhente og anvende oplysningerne fra enhver forpligtet enhed med henblik på stk. 1, selv hvis der ikke er foretaget en forudgående indberetning i henhold til artikel 33, stk. 1, litra a), eller artikel 34, stk. 1.«

19) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 32a

1. Medlemsstaterne indfører centrale automatiske mekanismer, f.eks. centrale registre eller centrale elektroniske systemer for dataudtræk, som muliggør rettidig identifikation af alle fysiske eller juridiske personer, som har eller kontrollerer betalingskonti og bankkonti, der identificeres ved IBAN, som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 260/2012 (*), samt deponeringsbokse, som indehaves af et kreditinstitut på deres område. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om kendetegnene ved disse nationale mekanismer.

2. Medlemsstaterne sikrer, at de oplysninger, der lagres i de centrale mekanismer, som er omhandlet i nærværende artikels stk. 1, er direkte tilgængelige på en hurtig og ufiltreret måde for nationale FIU'er. Oplysningerne skal også være tilgængelige for nationale kompetente myndigheder med henblik på opfyldelse af deres forpligtelser i henhold til dette direktiv. Medlemsstaterne sikrer, at alle FIU'er rettidigt kan give oplysninger, der opbevares i de centrale mekanismer, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1, til andre FIU'er, jf. artikel 53.

3. Følgende oplysninger skal være tilgængelige og søgbare gennem de centrale mekanismer, der er omhandlet i stk. 1:

- vedrørende kundekontohaveren og enhver person, der foregiver at handle på kundens vegne: navn, suppleret med øvrige oplysninger om enten identitet i henhold til de nationale bestemmelser til gennemførelse af artikel 13, stk. 1, litra a), eller individuelt identifikationsnummer
- vedrørende den reelle ejer bag kundekontohaveren: navn, suppleret med øvrige oplysninger om enten identitet i henhold til de nationale bestemmelser til gennemførelse af artikel 13, stk. 1, litra b), eller individuelt identifikationsnummer
- vedrørende bankkonto eller betalingskonto: IBAN-nummer og dato for åbning og lukning af kontoen
- vedrørende deponeringsbokse: lejerens navn, suppleret enten med øvrige oplysninger om identitet i henhold til de nationale bestemmelser til gennemførelse af artikel 13, stk. 1, eller et individuelt identifikationsnummer og lejeperiodens varighed.

4. Medlemsstaterne kan overveje at kræve, at andre oplysninger, der skønnes at være af afgørende betydning for FIU'er og kompetente myndigheder med henblik på opfyldelsen af deres forpligtelser i henhold til dette direktiv, gøres tilgængelige og søgbare gennem de centrale mekanismer.

5. Senest den 26. juni 2020 forelægger Kommissionen for Parlamentet og Rådet en rapport, der vurderer betingelserne for og de tekniske specifikationer og procedurer til at garantere sikker og effektiv sammenkobling af de centrale automatiske mekanismer. Rapporten ledsages, hvor det er relevant, af et lovgivningsmæssigt forslag.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 260/2012 af 14. marts 2012 om tekniske og forretningsmæssige krav til kreditoverførsler og direkte debiteringer i euro og om ændring af forordning (EF) nr. 924/2009 (EUT L 94 af 30.3.2012, s. 22).«

20) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 32b

1. Medlemsstaterne giver FIU'er og kompetente myndigheder adgang til oplysninger, som muliggør rettidig identifikation af alle fysiske eller juridiske personer, der ejer fast ejendom, herunder gennem registre eller elektroniske systemer for dataudtræk, når sådanne registre eller systemer er tilgængelige.

2. Senest den 31. december 2020 forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en rapport, der vurderer nødvendigheden af og proportionaliteten i forbindelse med at harmonisere oplysningerne i registrene og behovet for at sammenkoble disse registre. Denne rapport ledsages, hvor det er relevant, af et lovgivningsmæssigt forslag.«

21) I artikel 33, stk. 1, affattes litra b) således:

»b) efter anmodning fra FIU'en direkte at give denne alle nødvendige oplysninger.«

22) I artikel 34 tilføjes følgende stykke:

»3. Selvregulerende organer, der er udpeget af medlemsstaterne, offentliggør en årlig rapport med oplysninger om følgende:

a) foranstaltninger, der er truffet i henhold til artikel 58, 59 og 60

b) antallet af modtagne indberetninger om overtrædelser som omhandlet i artikel 61, hvis det er relevant

c) antallet af rapporter, der blev modtaget af det selvregulerende organ som omhandlet i stk. 1 og antallet af rapporter, som det selvregulerende organ har fremsendt til FIU'en, hvor det er relevant

d) hvor det er nødvendigt, antal og beskrivelse af foranstaltninger, der er gennemført i medfør af artikel 47 og 48 med henblik på at overvåge, at de forpligtede enheder overholder deres forpligtelser i henhold til:

i) artikel 10-24 (kundeforskrift)

ii) artikel 33, 34 og 35 (indberetning af mistænkelige transaktioner)

iii) artikel 40 (opbevaring af registreringer) og

iv) artikel 45 og 46 (interne kontroller).«

23) Artikel 38 affattes således:

»Artikel 38

1. Medlemsstaterne sikrer, at enkeltpersoner, herunder ansatte i og repræsentanter for den forpligtede enhed, som indberetter en mistanke om hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme enten internt eller til FIU'en, er juridisk beskyttet mod trusler, repressalier eller fjendtligsindede handlinger, og navnlig mod negative eller diskriminerende ansættelsesrelaterede handlinger.

2. Medlemsstaterne sikrer, at enkeltpersoner, som udsættes for trusler, repressalier, fjendtligsindede handlinger eller negative eller diskriminerende ansættelsesrelaterede handlinger for at have indberettet en mistanke om hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme enten internt eller til FIU'en, har ret til at klage til de respektive kompetente myndigheder på en sikker måde. Uden at det berører fortroligheden af oplysninger indsamlet af FIU'en sikrer medlemsstaterne også, at sådanne enkeltpersoner har ret til effektive retsmidler med henblik på at beskytte de rettigheder, der følger af dette stykke.«

24) Artikel 39, stk. 3, affattes således:

»3. Forbuddet i denne artikels stk. 1 forhindrer ikke udveksling af sådanne oplysninger mellem kreditinstitutter og finansieringsinstitutter fra medlemsstaterne, forudsat at de tilhører samme koncern, eller mellem disse enheder og deres filialer og majoritetsjede datterselskaber etableret i tredjelande, forudsat at disse filialer og majoritetsjede datterselskaber fuldt ud overholder koncernens politikker og procedurer, herunder procedurer for udveksling af oplysninger inden for koncernen, i overensstemmelse med artikel 45, og at koncernens politikker og procedurer opfylder de krav, der er fastsat i dette direktiv.«

25) I artikel 40, stk. 1, foretages følgende ændringer:

a) Litra a) affattes således:

»a) med hensyn til kundeforskrift opbevares en kopi af de dokumenter og oplysninger, der er nødvendige for at opfylde kundeforskriftens krav fastsat i kapitel II, herunder tilgængelige oplysninger indhentet ved hjælp af elektroniske identifikationsmidler, relevante tillidstjenester, jf. forordning (EU) nr. 910/2014, eller enhver anden sikker form for fjernidentifikationsproces eller elektronisk identifikationsproces, der er reguleret, anerkendt, godkendt eller accepteret af de relevante nationale myndighed i en periode på fem år, efter at kundeforholdet er ophørt eller efter datoen for den lejlighedsvis transaktion«

b) Følgende afsnit tilføjes:

»Den opbevaringsperiode, der er omhandlet i dette stykke, herunder den yderligere opbevaringsperiode, der ikke må overstige yderligere fem år, finder også anvendelse på de data, der er tilgængelige gennem de centrale mekanismer, der er omhandlet i artikel 32a.«

26) Artikel 43 affattes således:

»Artikel 43

Behandling af personoplysninger på grundlag af dette direktiv med henblik på forebyggelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, jf. artikel 1, betragtes som værende i samfundets interesse i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 (*).«

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1).«

27) Artikel 44 affattes således:

»Artikel 44

1. Med henblik på at bidrage til udarbejdelsen af risikovurderinger i henhold til artikel 7 sikrer medlemsstaterne, at de er i stand til at føre tilsyn med effektiviteten af deres ordninger for bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, ved at føre omfattende statistikker over forhold, der er relevante for disse ordningers effektivitet.

2. De i stk. 1 omhandlede statistikker omfatter:

a) data, som måler størrelsen og betydningen af de forskellige sektorer, som falder ind under dette direktivs anvendelsesområde, herunder antallet af fysiske personer og enheder i de enkelte sektorer og hver sektors økonomiske betydning

b) data, som måler indberetninger, efterforskninger og retslige faser i den nationale ordning for bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, herunder antallet af indberetninger til FIU'en af mistænkelige transaktioner, den videre behandling af disse indberetninger og, på årsbasis, antallet af efterforskede sager, antallet af retsforfulgte personer, antallet af personer, der er blevet dømt for hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, typerne af underliggende forbrydelser, hvor sådanne oplysninger er tilgængelige, samt værdien i euro af indefrosne, beslaglagte eller konfiskerede formuegoder

c) eventuelle data, som identificerer antallet og procentdelen af indberetninger, der resulterer i yderligere efterforskning, og årlige rapporter til forpligtede enheder med en nærmere beskrivelse af, hvor nyttige indberetningerne har været, og hvordan de følges op

d) data vedrørende antallet af grænseoverskridende anmodninger om oplysninger, der blev indgivet, modtaget, afvist og helt eller delvis besvaret af FIU'en, opstillet efter modpartsland

e) menneskelige ressourcer, der er allokeret til de kompetente myndigheder med ansvar for tilsyn med bekæmpelse af hvidvask og finansiering af terrorisme, samt menneskelige ressourcer allokeret til FIU'en med henblik på udførelse af de i artikel 32 omhandlede opgaver

f) antallet af on-site og off-site tilsynsforanstaltninger og antallet af overtrædelser, der konstateres på grundlag af de af tilsynsmyndighedernes gennemførte tilsynsforanstaltninger og de pålagte sanktioner/administrative foranstaltninger.

3. Medlemsstaterne sikrer, at en årlig konsolideret oversigt over deres statistikker offentliggøres.

4. Medlemsstaterne tilsender årligt Kommissionen de statistikker, der er omhandlet i stk. 2. Kommissionen offentliggør en årlig rapport, der sammenfatter og forklarer de i stk. 2 omhandlede statistikker, som skal gøres tilgængelig via dens websted.«

28) Artikel 45, stk. 4, affattes således:

»4. Medlemsstaterne og ESA'erne underretter hinanden om tilfælde, hvor et tredjeland nationale ret ikke tillader gennemførelse af politikkerne og procedurerne som krævet i stk. 1. I sådanne tilfælde kan en løsning tilstræbes ved samordnede tiltag. I vurderingen af, hvilke tredjelandslande der ikke tillader gennemførelse af politikkerne og procedurerne som krævet i stk. 1, tager medlemsstaterne og ESA'erne hensyn til eventuelle retlige begrænsninger, der eventuelt kan hindre en korrekt gennemførelse af disse politikker og procedurer, herunder tavshedspligt, databeskyttelse og andre begrænsninger for udveksling af oplysninger, der kan være relevante for dette formål.«

29) Artikel 47, stk. 1, affattes således:

»1. Medlemsstaterne sikrer, at udbydere af valutaveksling mellem virtuelle valutaer og fiatvalutaer samt udbydere af virtuelle tegnebøger registreres, og at valutavekslings- og checkindløsningskontorer samt udbydere af tjenester til truster eller selskaber er godkendte eller registrerede, og at udbydere af spiltjenester reguleres.«

30) I artikel 48 foretages følgende ændringer:

a) Følgende stykke indsættes:

»1a. Med henblik på at lette og fremme et effektivt samarbejde, herunder navnlig udveksling af oplysninger, tilsender medlemsstaterne Kommissionen listen over de kompetente myndigheder for de forpligtede enheder, der er anført i artikel 2, stk. 1, herunder deres kontaktoplysninger. Medlemsstaterne sikrer, at de oplysninger, som er blevet forelagt Kommissionen, løbende ajourføres.

Kommissionen offentliggør et register over disse myndigheder og deres kontaktoplysninger på sit websted. Myndighederne i registret fungerer inden for rammerne af deres beføjelser som et kontaktpunkt for de tilsvarende kompetente myndigheder i de øvrige medlemsstater. Finansielle tilsynsmyndigheder i medlemsstaterne fungerer ligeledes som et kontaktpunkt for ESA'erne.

For at sikre tilstrækkelig håndhævelse af dette direktiv kræver medlemsstaterne, at alle forpligtede enheder er underlagt passende tilsyn, herunder beføjelser til at foretage on-site og off-site tilsyn, og træffer passende og forholdsmæssige administrative foranstaltninger til at rette op på eventuelle overtrædelser.«

b) Stk. 2 affattes således:

»2. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder har tilstrækkelige beføjelser, herunder beføjelse til at kræve fremlæggelse af alle oplysninger, der er relevante for at overvåge direktivets overholdelse, og gennemføre kontroller, samt har tilstrækkelige finansielle, menneskelige og tekniske ressourcer til at kunne udføre deres funktioner. Medlemsstaterne sikrer, at disse myndigheders personale udviser en høj grad af integritet, har tilstrækkelig kompetence samt fastholder en høj professionel standard for deres arbejde, herunder standarder for fortrolighed og databeskyttelse samt standarder for behandling af interessekonflikter.«

c) Stk. 4 affattes således:

»4. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor den forpligtede enhed driver virksomheder, fører tilsyn med, at disse virksomheder overholder de nationale bestemmelser i den pågældende medlemsstat, hvorved dette direktiv er gennemført.

For så vidt angår kredit- og finansieringsinstitutter, der er en del af en koncern, sikrer medlemsstaterne med henblik på det i første afsnit omhandlede formål, at de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor moderselskabet er etableret, samarbejder med de kompetente myndigheder i de medlemsstater, hvor virksomheder, der er en del af koncernen er etableret.

For så vidt angår de i artikel 45, stk. 9, omhandlede virksomheder kan tilsyn som omhandlet i nærværende stykkes første afsnit omfatte, at der træffes passende og rimelige foranstaltninger for at imødegå alvorlige overtrædelser, der kræver omgående afhjælpning. Disse foranstaltninger skal være midlertidige og afsluttes, når de konstaterede overtrædelser er afhjulpet, herunder med bistand fra eller i samarbejde med de kompetente myndigheder i den forpligtede enheds hjemland, i overensstemmelse med artikel 45, stk. 2.«

d) I stk. 5 tilføjes følgende afsnit:

»For så vidt angår kredit- og finansieringsinstitutter, der er en del af en koncern, sikrer medlemsstaterne, at de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor moderselskabet er etableret, fører tilsyn med den effektive gennemførelse af koncernens politikker og procedurer, som er omhandlet i artikel 45, stk. 1. Med henblik herpå sikrer medlemsstaterne, at de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor kredit- og finansieringsinstitutter, der er en del af koncernen, er etableret, samarbejder med de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor moderselskabet er etableret.«

31) Artikel 49 affattes således:

»Artikel 49

Medlemsstaterne sikrer, at politiske beslutningstagere, FIU'ere, tilsynsførende og andre kompetente myndigheder, som deltager i bekæmpelsen af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, samt skattemyndigheder og retshåndhævende myndigheder, når de handler inden for rammerne af anvendelsesområdet for dette direktiv, har effektive midler, der sætter dem i stand til at samarbejde og koordinere på nationalt plan i forbindelse med udarbejdelsen og gennemførelsen af politikker og aktiviteter, som har til formål at bekæmpe hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, herunder med henblik på at opfylde deres forpligtelse i henhold til artikel 7.«

32) I kapitel VI, afdeling 3, indsættes følgende underafdeling:

»Underafdeling IIa

Samarbejde mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder

Artikel 50a

Medlemsstaterne må ikke forbyde eller opstille urimelige eller unødigt restriktive betingelser for udveksling af oplysninger eller bistand mellem kompetente myndigheder med henblik på dette direktiv. Navnlig skal medlemsstaterne sikre, at kompetente myndigheder ikke afslår anmodninger om bistand med henvisning til at:

- a) anmodningen også anses for at omfatte skatteanliggender
- b) forpligtede enheder i henhold til national ret er forpligtede til hemmeligholdelse eller fortrolighed, bortset fra i de tilfælde, hvor de pågældende oplysninger er beskyttet af retten til fortrolighed eller er omfattet af tavshedspligt, jf. artikel 34, stk. 2
- c) der pågår en undersøgelse, efterforskning eller retsforfølgning i den anmodede medlemsstat, medmindre bistanden ville vanskeliggøre undersøgelsen, efterforskningen eller retsforfølgningen
- d) den anmodende myndighed hos modparten er af en anden type eller har en anden status end den anmodende kompetente myndighed.«

33) Artikel 53 ændres således:

a) Stk. 1, første afsnit, affattes således:

»1. Medlemsstaterne sikrer, at FIU'er uopfordret eller efter anmodning udveksler alle oplysninger, som måtte være relevante for FIU'ernes behandling eller analyse af oplysninger om hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme og de fysiske eller juridiske personer, der er involveret, uanset typen af tilknyttet underliggende forbrydelse, også selv om det på tidspunktet for udvekslingen ikke er identificeret, hvilken tilknyttet underliggende forbrydelse der er tale om.«

b) I stk. 2, andet afsnit, affattes andet punktum således:

»Den pågældende FIU indhenter oplysninger i overensstemmelse med artikel 33, stk. 1, og svarer hurtigt.«

34) I artikel 54 tilføjes følgende stykke:

»Medlemsstaterne sikrer, at FIU'erne udpeger mindst én kontaktperson som ansvarlig eller ét kontaktpunkt som ansvarligt for at modtage forespørgsler om oplysninger fra FIU'er i andre medlemsstater.«

35) Artikel 55, stk. 2, affattes således:

»2. Medlemsstaterne sikrer, at forhåndsgodkendelsen fra den anmodede FIU til at formidle oplysningerne til kompetente myndigheder gives omgående og i videst muligt omfang, uanset typen af tilknyttet underliggende forbrydelse. Den anmodede FIU må ikke nægte at give sin godkendelse til en sådan formidling, medmindre dette

ville falde uden for anvendelsesområdet for dens bestemmelser om bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, eller ville kunne vanskeliggøre en efterforskning, eller på anden måde ville være i uoverensstemmelse med de grundlæggende principper i den pågældende medlemsstats nationale ret. Et eventuelt afslag på godkendelse begrundes behørigt. Disse undtagelser skal præciseres på en måde, der forhindrer misbrug og uretmæssige begrænsninger af formidlingen af oplysninger til kompetente myndigheder.»

36) Artikel 57 affattes således:

»Artikel 57

Forskelle i de nationale retlige definitioner af underliggende forbrydelser, jf. artikel 3, nr. 4), må ikke vanskeliggøre FIU'ers mulighed for at yde bistand til en anden FIU og må ikke begrænse udvekslingen, formidlingen og anvendelsen af oplysningerne i henhold til artikel 53, 54 og 55.»

37) I kapitel VI, afdeling 3, tilføjes følgende underafdeling:

»Underafdeling IIIa

Samarbejde mellem kompetente myndigheder, der fører tilsyn med kredit- og finansinstitutter og andre myndigheder, der har tavshedspligt

Artikel 57a

1. Medlemsstaterne kræver, at alle personer, der arbejder for eller har arbejdet for kompetente myndigheder, der fører tilsyn med kredit- og finansinstitutters overholdelse af dette direktiv, og revisorer eller eksperter, der optræder på vegne af sådanne kompetente myndigheder, er underlagt tavshedspligt.

Uden at det berører tilfælde, der er omfattet af straffelovgivningen, må de fortrolige oplysninger, som de i første afsnit omhandlede personer modtager i forbindelse med deres opgaver i henhold til dette direktiv, kun videregives i summarisk eller samlet form, på en sådan måde at de enkelte kredit- og finansinstitutter ikke kan identificeres.

2. Stk. 1 er ikke til hinder for, at der udveksles oplysninger mellem:

- a) kompetente myndigheder, der fører tilsyn med kredit- og finansinstitutter inden for en medlemsstat i overensstemmelse med dette direktiv eller andre retsakter vedrørende tilsyn med kredit- og finansinstitutter
- b) kompetente myndigheder, der fører tilsyn med kredit- og finansinstitutter i forskellige medlemsstater i overensstemmelse med dette direktiv eller andre retsakter vedrørende tilsyn med kredit- og finansinstitutter, herunder Den Europæiske Centralbank (ECB), der handler i medfør af Rådets forordning (EU) nr. 1024/2013 (*). Denne udveksling af oplysninger er underlagt den i stk. 1 omhandlede tavshedspligt.

Senest den 10. januar 2019 indgår de kompetente myndigheder, der fører tilsyn med kredit- og finansinstitutter i overensstemmelse med dette direktiv, og ECB, der handler i medfør af artikel 27, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1024/2013 og artikel 56, stk. 1, litra g), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU (**), med støtte fra de europæiske tilsynsmyndigheder en aftale om de praktiske betingelser for udveksling af oplysninger.

3. Kompetente myndigheder, der fører tilsyn med kredit- og finansinstitutter og modtager fortrolige oplysninger i henhold til stk. 1, må udelukkende anvende disse oplysninger:

- a) i forbindelse med udførelsen af deres opgaver i henhold til dette direktiv eller andre retsakter vedrørende bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, tilsynsmæssig regulering og tilsyn med kredit- og finansinstitutter, herunder idømmelse af sanktioner
- b) i forbindelse med en appelsag mod en beslutning truffet af den kompetente myndighed, der fører tilsyn med kredit- og finansinstitutter, herunder retssager
- c) i forbindelse med indbringelse for domstolene efter særbestemmelser i den EU-ret, som er vedtaget vedrørende dette direktivs område eller vedrørende tilsynsmæssig regulering og tilsyn med kredit- og finansinstitutter.

4. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder, der fører tilsyn med kredit- og finansinstitutter, samarbejder med hinanden i videst muligt omfang i forbindelse med gennemførelsen af dette direktiv, uanset deres respektive art eller status. Et sådant samarbejde skal også omfatte muligheden for inden for rammerne af den anmodede kompetente myndigheds beføjelser at foretage undersøgelser på vegne af en anmodende kompetent myndighed samt efterfølgende udveksling af de oplysninger, der fremkommer under en sådan undersøgelse.

5. Medlemsstaterne kan bemyndige de nationale kompetente myndigheder, der fører tilsyn med kredit- og finansinstitutter, til at indgå samarbejdsaftaler vedrørende samarbejde og udveksling af fortrolige oplysninger med de kompetente myndigheder i tredjelande, der er modparter til disse nationale kompetente myndigheder. Sådanne samarbejdsaftaler skal være gensidige og kan kun indgås, såfremt de oplysninger, der videregives, er underlagt en garanti om krav om tavshedspligt, der mindst svarer til tavshedspligten omhandlet i stk. 1. Udvekslingen af fortrolige oplysninger inden for rammerne af sådanne samarbejdsaftaler skal have til formål at give de pågældende myndigheder mulighed for at udføre deres tilsynsopgaver.

Stammer de udvekslede oplysninger fra en anden medlemsstat, videregives de kun med udtrykkeligt samtykke fra de kompetente myndigheder, som har videregivet dem, og i givet fald udelukkende til det formål, som disse myndigheder har givet deres samtykke til.

Artikel 57b

1. Uanset artikel 57a, stk. 1 og 3, og med forbehold af artikel 34, stk. 2, kan medlemsstaterne give tilladelse til udveksling af oplysninger mellem kompetente myndigheder i den samme medlemsstat eller i andre medlemsstater, mellem de kompetente myndigheder og myndigheder med ansvar for tilsyn med enheder i den finansielle sektor og fysiske eller juridiske personer under udøvelsen af deres erhverv, som omhandlet i artikel 2, stk. 1, nr. 3), samt myndigheder, som ved lov er udpeget som ansvarlige for tilsyn med finansielle markeder i forbindelse med udførelsen af disses respektive tilsynsopgaver.

De modtagne oplysninger er under alle omstændigheder underlagt krav om tavshedspligt, der mindst svarer til de krav, som er omhandlet i artikel 57a, stk. 1.

2. Uanset artikel 57a, stk. 1 og 3, kan medlemsstaterne ved bestemmelser i national ret give tilladelse til, at visse oplysninger videregives til andre nationale myndigheder, som ved lov er udpeget som ansvarlige for tilsyn med finansielle markeder, eller som er udpeget som ansvarlige for at bekæmpe hvidvask af penge eller efterforske hvidvask af penge, tilknyttede underliggende forbrydelser eller finansiering af terrorisme.

Fortrolige oplysninger, der udveksles i henhold til nærværende stykke, må dog kun anvendes til det formål at varetage de pågældende myndigheders lovmæssige opgaver. Personer, der har adgang til sådanne oplysninger, er underlagt krav om tavshedspligt, der mindst svarer til de krav, som er omhandlet i artikel 57a, stk. 1.

3. Medlemsstaterne kan give tilladelse til, at visse oplysninger i forbindelse med tilsyn med kreditinstitutters overholdelse af dette direktiv videregives til parlamentariske undersøgelsesudvalg, revisionsretter og andre enheder med ansvar for undersøgelser i deres medlemsstat på følgende betingelser:

- a) enhederne har et præcist ved lov defineret mandat efter national lovgivning til at undersøge eller granske de aktiviteter, som udføres af myndigheder med ansvar for tilsynet med disse kreditinstitutter eller for lovgivningen om dette tilsyn
- b) oplysningerne er strengt nødvendige for udøvelsen af det i litra a) nævnte mandat
- c) de personer, som har adgang til oplysningerne, er underlagt krav om tavshedspligt i henhold til national lovgivning, der mindst svarer til dem, der er omhandlet i artikel 57a, stk. 1
- d) oplysninger, der stammer fra en anden medlemsstat, videregives ikke uden udtrykkeligt samtykke fra de kompetente myndigheder, som har videregivet dem, og i givet fald udelukkende til de formål, som de pågældende myndigheder har givet deres samtykke til.

(*) Rådets forordning (EU) nr. 1024/2013 af 15. oktober 2013 om overdragelse af specifikke opgaver til Den Europæiske Centralbank i forbindelse med politikker vedrørende tilsyn med kreditinstitutter (EUT L 287 af 29.10.2013, s. 63).

(**) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 338).«

38) I artikel 58, stk. 2, tilføjes følgende afsnit:

»Medlemsstaterne sikrer endvidere, at deres kompetente myndigheder, såfremt de identificerer overtrædelser, der er omfattet af strafferetlige sanktioner, underretter de retshåndhævende myndigheder rettidigt.«

39) Artikel 61 ændres således:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder, såvel som de selvregulerende organer, hvor dette er relevant, indfører effektive og pålidelige mekanismer til at fremme indberetningen til kompetente myndigheder og i givet fald selvregulerende organer af potentielle eller faktiske overtrædelser af de nationale bestemmelser, der gennemfører dette direktiv.

Med henblik herpå sørger de for én eller flere sikre kommunikationskanaler, hvorigennem personer kan foretage den i første afsnit omhandlede indberetning. Sådanne kanaler skal sikre, at det kun er de kompetente myndigheder og i givet fald de selvregulerende organer, der er bekendt med identiteten på de personer, som afgiver oplysninger.«

b) I stk. 3 tilføjes følgende afsnit:

»Medlemsstaterne sikrer, at enkeltpersoner, herunder ansatte i og repræsentanter for den forpligtede enhed, som indberetter en mistanke om hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme enten internt eller til FIU'en, er juridisk beskyttet mod trusler, repressalier eller fjendtligsindede handlinger, og navnlig mod negative eller diskriminerende ansættelsesrelaterede handlinger.

Medlemsstaterne sikrer, at enkeltpersoner, som udsættes for trusler, repressalier, fjendtligsindede handlinger eller negative eller diskriminerende ansættelsesrelaterede handlinger for at have indberettet en mistanke om hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme enten internt eller til FIU'en, har ret til at klage til de respektive kompetente myndigheder på en sikker måde. Uden at det berører fortroligheden af oplysninger indsamlet af FIU'en sikrer medlemsstaterne også, at sådanne enkeltpersoner har ret til effektive retsmidler med henblik på at beskytte de rettigheder, der følger af dette stykke.«

40) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 64a

1. Kommissionen bistås af Udvalget til Forebyggelse af Hvidvaskning af Penge og Finansiering af Terrorismen (»udvalget«) som omhandlet i artikel 23 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/847 (*). Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011 (**).

2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/847 af 20. maj 2015 om oplysninger, der skal medsendes ved pengeoverførsler, og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1781/2006 (EUT L 141 af 5.6.2015, s. 1).

(**) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).«

41) Artikel 65 affattes således:

»Artikel 65

1. Senest den 11. januar 2022, og hvert tredje år derefter, udarbejder Kommissionen en rapport om gennemførelsen af dette direktiv og forelægger den for Europa-Parlamentet og Rådet.

Denne rapport skal navnlig omfatte:

- a) en redegørelse for specifikke foranstaltninger og mekanismer på EU-plan og medlemsstatsplan til at forebygge og håndtere spirende problemer og ny udvikling, der udgør en trussel mod Unionens finansielle system
- b) opfølgende foranstaltninger, der er truffet på EU-plan og på medlemsstatsplan på grundlag af forhold, som deres opmærksomhed er blevet henledt på, herunder klager vedrørende national lovgivning, der hæmmer de kompetente myndigheders og selvregulerende organers tilsyns- og undersøgelsesmæssige beføjelser

- c) en redegørelse for tilgængeligheden af relevante oplysninger for de kompetente myndigheder og FIU'er i medlemsstaterne, med henblik på at forebygge anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge og finansiering af terrorisme
- d) en redegørelse for det internationale samarbejde og udvekslingen af oplysninger mellem kompetente myndigheder og FIU'er
- e) en redegørelse for nødvendigheden af tiltag fra Kommissionens side til at kontrollere, at medlemsstaterne træffer foranstaltninger i overensstemmelse med dette direktiv og til at vurdere spirende problemer og ny udvikling i medlemsstaterne
- f) en analyse af gennemførligheden af specifikke foranstaltninger og mekanismer på EU-plan og medlemsstatsplan om mulighederne for at indsamle og få adgang til oplysninger om det reelle ejerskab af selskaber og andre juridiske enheder, der er etableret uden for Unionen, og af proportionaliteten af de foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 20, stk. 1, litra b)
- g) en evaluering af, i hvilket omfang de grundlæggende rettigheder og principper, som anerkendes i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, er blevet overholdt.

Den første rapport, som offentliggøres senest den 11. januar 2022, ledsages om nødvendigt af passende lovgivningsmæssige forslag, herunder, hvis det er relevant, om virtuelle valutaer, beføjelse til at oprette og føre en central database, hvor de brugeridentiteter og tegnebogsadresser, som FIU'erne har adgang til, registreres, samt egenerklæringsblanketter til brugere af virtuelle valutaer og om at forbedre samarbejdet mellem medlemsstaternes kontorer for inddrivelse af aktiver og en risikobaseret model for anvendelse af foranstaltningerne omhandlet i artikel 20, litra b).

2. Senest den 1. juni 2019 vurderer Kommissionen rammerne for FIU'ernes samarbejde med tredjelande og hindringer og muligheder for at styrke samarbejdet mellem FIU'er i Unionen, herunder muligheden for at oprette en koordinerings- og støttemekanisme.

3. Kommissionen udarbejder, hvor det er relevant, en rapport til Europa-Parlamentet og Rådet med henblik på at vurdere behovet for og proportionaliteten af en sænkelse af procentsatsen for identifikation af reelle ejere af juridiske enheder i lyset af eventuelle anbefalinger i denne henseende fra internationale organisationer og standardsættere med kompetence inden for forebyggelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme som følge af en ny vurdering og fremsætter om fornødent et lovgivningsmæssigt forslag.»

42) Artikel 67, affattes stk. 1, således:

»1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 26. juni 2017.

Medlemsstaterne anvender artikel 12, stk. 3, fra den 10. juli 2020.

Medlemsstaterne opretter de i artikel 30 omhandlede registre senest den 10. januar 2020, de i artikel 31 omhandlede registre senest den 10. marts 2020 og de i artikel 32a omhandlede centrale automatiske mekanismer senest den 10. september 2020.

Kommissionen sikrer den i artikel 30 og 31 omhandlede sammenkobling af registre i samarbejde med medlemsstaterne senest den 10. marts 2021.

Medlemsstaterne meddeler straks Kommissionen teksten til de i dette stykke omhandlede love og bestemmelser.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen i medlemsstaterne indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.»

43) I bilag II, punkt 3, affattes indledningen således:

»3) Geografiske risikofaktorer — registrering, etablering, bopæl i:«

44) I bilag III foretages følgende ændringer:

a) I punkt 1) tilføjes følgende litra:

»g) kunden er en tredjelandsstatsborger, der ansøger om opholdstilladelse eller statsborgerskab i medlemsstaten i bytte for kapitaloverførsler, køb af ejendom eller statsobligationer eller investering i selskaber i den pågældende medlemsstat.«

b) I punkt 2 foretages følgende ændringer:

i) Litra c) affattes således:

»c) forretningsforbindelser eller transaktioner uden direkte kontakt, uden visse sikkerhedsforanstaltninger såsom elektroniske identifikationsmidler eller relevante tillidstjenester som defineret i forordning (EU) nr. 910/2014 eller enhver anden sikker form for fjernidentifikationsproces eller elektronisk identifikationsproces, der er reguleret, anerkendt, godkendt eller accepteret af de relevante nationale myndigheder«

ii) Følgende litra tilføjes:

»f) transaktioner vedrørende olie, våben, ædelmetaller, tobaksvarer, kulturelle værdigenstande og andre vigtige genstande af arkæologisk, historisk, kulturel og religiøs betydning eller af særlig videnskabelig værdi samt elfenben og beskyttede dyrearter.«

Artikel 2

Ændringer af direktiv 2009/138/EF

I artikel 68, stk. 1, litra b), i direktiv 2009/138/EF tilføjes følgende nummer:

»iv) de myndigheder, der er ansvarlige for tilsyn med de forpligtede enheder, der er anført i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 (*), artikel 2, stk. 1, nr. 1 og 2, vedrørende overholdelse af dette direktiv

(*) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF (EUT L 141 af 5.6.2015, s. 73).«

Artikel 3

Ændringer af direktiv 2013/36/EU

I artikel 56, stk. 1, i direktiv 2013/36/EU tilføjes følgende litra:

»g) de myndigheder, der er ansvarlige for tilsyn med de forpligtede enheder, der er anført i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 (*), artikel 2, stk. 1, nr. 1) og 2), vedrørende overholdelse af dette direktiv.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF (EUT L 141 af 5.6.2015, s. 73).«

Artikel 4

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 10. januar 2020. De sender straks teksten til disse love og bestemmelser til Kommissionen.

Disse foranstaltninger skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 5

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

*Artikel 6***Adressater**

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den 30. maj 2018.

På Europa-Parlamentets vegne

A. TAJANI

Formand

På Rådets vegne

L. PAVLOVA

Formand
